I

(Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk)

RÅDETS FORORDNING (EØF) Nr. 337/79

af 5. februar 1979

om den fælles markedsordning for vin

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 42 og 43,

under henvisning til forslag fra Kommissionen (1),

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet (2), og

ud fra følgende betragtninger:

De grundlæggende bestemmelser om den fælles markedsordning for vin er siden deres vedtagelse ændret adskillige gange; disse tekster er på grund af deres antal, deres komplicerede karakter og deres spredning i forskellige udgaver af *De Europæiske Fællesskabers Tidende* vanskelige at anvende og mangler følgelig den nødvendige klarhed, som enhver ordning bør have; de bør derfor kodificeres;

fællesmarkedets funktion og udvikling skal for så vidt angår landbrugsvarer ledsages af udformningen af en fælles landbrugspolitik: denne skal særlig omfatte en fælles markedsordning for landbrugsvarer, som kan antage forskellige former alt efter de enkelte produkter;

formålet med den fælles landbrugspolitik er at nå de i traktatens artikel 39 anførte mål og i vinsektoren navnlig at stabilisere markederne og sikre en rimelig levestandard for den pågældende landbrugsbefolkning; disse mål kan nås ved, at ressourcerne tilpasses behovet, og at denne tilpasning navnlig baseres på en kvalitetsfremmende politik;

for at kunne træffe de nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af denne tilpasning er det nødvendigt at have kendskab til produktionspotentiellet og hvert år at foretage et skøn over de disponible mængder most og vin;

oprettelsen af en vinavlsmatrikel, indførelsen af en ordning med høst- og lageranmeldelser samt udarbejdelsen af en årlig prognose skal gøre det muligt at indhente de statistiske oplysninger, der er nødvendige for at få kendskab til markedet;

de nærmere bestemmelser for gennemførelsen af disse foranstaltninger bør fastsættes således, at de indhentede oplysninger under hensyntagen til særlige forhold i de enkelte medlemsstater kan sammenlignes på fællesskabsplan;

det er vigtigt, at der er effektive interventionsmidler til rådighed på markedet; støtte til kort- og langfristet privat oplagring af bordvin og druemost samt til destillation af denne vin opfylder dette krav; med henblik på anvendelse af sådanne kort- og langfristede foranstaltninger skal der for hver for fællesskabsproduktionen repræsentativ type bordvin især fastsættes en orienteringspris og en heraf afledt interventionsudløsende tærskelpris, ud fra hvilken interventionsforanstaltningerne fastsættes; uafhængigt af nævnte foranstaltninger bør der dog tillige ved hvert produktionsårs begyndelse kunne foretages interventioner på grundlag af prognosen med henblik på at sikre global ligevægt i det pågældende produktionsår;

der bør fastsættes mulighed for at yde støtte til omlagring af bordvin, som omfattes af en oplagringskontrakt, men som ikke kan afsættes, og hvor der således opstår fare for vanskeligheder ved anbringelsen af vin af ny høst;

som et supplement til denne markedsstøtteordning bør der under visse omstændigheder gives tilladelse til forebyggende destillation til en købspris, der ikke opmuntrer til at producere vin af utilstrækkelig kvalitet; det er desuden nødvendigt at fastsætte supplerende foranstalt-

(1) EFT nr. C 276 af 20. 11. 1978, s. 1.
(2) EFT nr. C 296 af 11. 12. 1978, s. 58.

ninger forbeholdt indehavere af langfristede oplagringskontrakter for at sikre, at noteringerne holdes på et niveau, der ligger over udløsningsprisen: disse supplerende foranstaltninger kan for at være effektive især omfatte oplagring af de pågældende vine i en nærmere bestemt periode, destillation eller begge foranstaltninger;

for at opnå en bedre vinkvalitet forekommer det hensigtsmæssigt at udelukke vine, der ikke har et vist virkeligt alkoholindhold, fra interventionsforanstaltningerne, bortset fra forebyggende destillation samt destillation af vine, der er egnede til fremstilling af brændevin med oprindelsesbetegnelse;

virkeliggørelsen af et enhedsmarked for vin i Fællesskabet indebærer indførelsen af ensartede regler for samhandelen over Fællesskabets ydre grænser; de kompetente myndigheder skal til stadighed kunne følge varebevægelserne for at kunne vurdere markedsudviklingen og eventuelt anvende de i denne forordning fastsatte foranstaltninger; til dette formål bør det fastsættes, at der skal udstedes import- eller eksportlicenser, der betinges af sikkerhedsstillelse for gennemførelsen af de transaktioner, hvorfor der er anmodet om licens;

anvendelsen af satserne i den fælles toldtarif bør desuden principielt være tilstrækkelig til at stabilisere det fælles marked ved at forhindre, at prisniveauet og prissvingningerne i tredjelande får indflydelse på priserne i Fællesskabet;

det må dog undgås. at der på Fællesskabets marked sker forstyrrelser, som skyldes tilbud på verdensmarkedet til priser, der afviger fra de normale; med henblik herpå bør der for visse produkter fastsættes referencepriser, og tolden skal forhøjes med en udligningsafgift, såfremt tilbudsprisen franko grænse med tillæg af tolden er lavere end referencepriserne;

i visse aftaler med tredjelande er der indrømmet toldpræferencer, såfremt referenceprisen overholdes; det har vist sig nødvendigt at træffe foranstaltninger, hvorved der skabes mulighed for i disse tilfælde at sikre, at ordningen virker tilfredsstillende for ikke at bringe formålet med den importordning, der er fastsat i den fælles markedsordning for vin, i fare;

der bør navnlig fastsættes de fornødne bestemmelser for, at toldmyndighederne i medlemsstaterne kan anvende aftalerne med tredjelande; med henblik på gennemførelsen af disse bør det desuden anføres, på hvilke betingelser og efter hvilken fremgangsmåde toldindrømmelsen trækkes tilbage, når referenceprisen ikke overholdes, hvilket afhængigt af det enkelte tilfælde kan ske i forbindelse med genindførelse af udligningsafgiften;

for at tilbagetrækning af toldindrømmelsen eller genindførsel af udligningsafgiften ikke finder sted ud over det strengt nødvendige for at sikre, at ordningen virker korrekt, forekommer det hensigtsmæssigt at fastsætte, at situationen tages op til fornyet overvejelse hver måned;

kravet om, at vin ledsages af et dokument fra eksportlandet, kan være et nyttigt middel til kontrol med overholdelsen af referenceprisen, når dette land har forpligtet sig til at træffe de nødvendige foranstaltninger for at sikre dette;

for at undgå forstyrrelser på Fællesskabets marked bør der desuden for visse typer saft og most fastsættes opkrævning af en afgift ved indførsel fra tredjelande og udbetaling af en restitution ved udførsel til disse, idet formålet i begge tilfælde er at dække forskellen mellem priserne uden for og priserne inden for Fællesskabet;

som supplement til den ovenfor beskrevne ordning bør der, for at den kan virke tilfredsstillende, i fornødent omfang skabes mulighed for at fastsætte regler for anvendelsen af den såkaldte procedure for aktiv forædling samt for, i det omfang det er nødvendigt af hensyn til markedssituationen, helt eller delvis at forbyde dens anvendelse; ordningen vil imidlertid under ekstraordinære omstændigheder kunne være utilstrækkelig; for at fællesskabsmarkedet i sådanne situationer ikke skal være ubeskyttet over for de forstyrrelser, som dette vil kunne medføre, bør Fællesskabet have mulighed for hurtigt at træffe enhver nødvendig foranstaltning;

i forbindelse med oprettelsen af et enhedsmarked for vin bør der fastsættes regler for produktionen samt for kontrol med udviklingen i beplantningerne; derfor bør dyrkningen af midlertidigt godkendte vinstoksorter forbydes i en vis periode med henblik på at forbedre kvaliteten af de i Fællesskabet fremstillede vine; der bør fastsættes visse undtagelser fra princippet om, at der kun må dyrkes sorter, der er anført i klassificeringen, for at give medlemsstaterne mulighed for at gennemføre undersøgelser af en vinstoksorts dyrkningsegnethed, for videnskabelig forskning, udvælgelses- og krydsningsarbejde samt for fremsstilling af vegetativt formeringsmateriale af vinstokke til udførsel;

i visse år kan det være nødvendigt at tillade tilsætning til de produkter, der er egnede til fremstilling af bordvin; det er, både ud fra et kvalitets- og et markedssynspunkt, væsentligt, at denne tilsætning underkastes bestemte vilkår og begrænsninger og kun kan foretages i forbindelse med produkter, der stammer fra bestemte vinstoksorter, og som har et potentielt naturligt minimums-alkoholindhol; da produktionsbetingelserne er forskellige fra en vinavlszone inden for Fællesskabet til en anden, bør der tages hensyn til disse forskelle, navnlig for så vidt angår tilsætningsmetoderne;

desuden er syreindholdet en faktor ved bedømmelsen af kvaliteten samt af betydning for vinenes holdbarhed; det har derfor vist sig nødvendigt at fastsætte en maksimumsgrænse for tilsætning af syre;

der bør fastsættes regler for sødning for at undgå, at der sker misbrug heraf;

som følge af den dårlige kvalitet af vin fremstillet ved fuldstændig udpresning bør destillation af presserester og vinbærme gøres obligatorisk for at undgå dette; til dette formål bør der for destillation af disse produkter fastsættes dels en grundsats, dels mulighed for senere fastsættelse af en tillægssats under hensyntagen til oplysningerne i prognosen; for imidlertid at tage hensyn til produktionsbetingelserne i visse vindyrkningsområder kan der fastsættes undtagelsesbestemmelser fra disse regler;

for at indskærpe forpligtelsen til at destillere biprodukterne fra vinfremstillingen bør producenter, der er underlagt denne forpligtelse, og som ikke opfylder den, udelukkes fra interventionsforanstaltningerne;

vin fremstillet af druer til spisebrug af sorter, som ikke er opført på fortegnelsen over vinstoksorter som druer til vinfremstilling, er ofte af utilstrækkelig kvalitet; det er derfor formålstjenligt at forbyde afsætning af disse vine og bestemme, at de skal omfattes af obligatorisk destillation;

med henblik på produktion af bestemte vine kan det være nyttigt at tillade tilsætning af alkohol; for denne proces er det dog nødvendigt at fastsætte strenge regler;

sammenstikning er en almindeligt forekommende ønologisk fremgangsmåde, og i betragtning af dens mulige virkninger er det nødvendigt at fastsætte regler for brugen deraf, især for at undgå misbrug;

der bør i en tilpasningsperiode fastsættes passende svovldioxidindhold for visse vine, der er bestemt til direkte konsum, bortset fra mousserende vine og hedvine;

der bør endvidere fastsættes fællesskabsregler for navnlig at definere ønologiske fremgangs- og behandlingsmetoder, som for langt de fleste vinprodukter er de eneste tilladte; med henblik på at sikre et vist kvalitetsniveau bør det fastsættes, at disse fremgangs- og behandlingsmetoder kun kan anvendes for at opnå en forbedret vinfremstilling eller holdbarhed; der bør i en bestemt periode gives medlemsstaterne tilladelse til som forsøg at benytte visse fremgangs- og behandlingsmetoder, der ikke er omhandlet i denne forordning;

en nøjagtig definition af de produkter, som falder ind under forordningens anvendelsesområde, og især af bordvin, er uomgængelig for en effektiv anvendelse af den; da overholdelsen af kravene til fremstilling af bordvin kun kan kontrolleres inden for Fællesskabet, skal betegnelsen bordvin fortsat forbeholdes de produkter, der er høstet på Fællesskabets område;

for at gøre bestemmelserne vedrørende vinstokbestanden på det dyrkede areal mere effektive er det vigtigt at undgå, at druer, bortset fra druer til spisebrug, druemost, druemost i gæring, ung ikke færdiggæret vin fra sorter, som ikke er nævnt i klassificeringen, eller hidrørende fra vinstoksorter, der er plantet i strid med fællesskabsbestemmelser eller nationale bestemmelser vedrørende nyplantning og genbeplantning, omsættes inden for Fællesskabet;

på baggrund af de indvundne erfaringer bør der indføres forbud mod gæring af druesaft og koncentreret druesaft, bortset fra til fremstilling af visse produkter henhørende under pos. 22.07 i den fælles toldtarif; ud fra samme betragtninger bør der indføres forbud mod omsætning af vin egnet til produktion af bordvin, som ikke når op på det virkelige minimumsalkoholindhold for bordvine;

for at opretholde et vist kvalitetsniveau for produktionen inden for vinsektoren samt for at hæmme handel med produkter, som er fremstillet af sorter, er ikke er opført i klassificeringen, bør det bestemmes, at der til fremstilling af druemost, hvis gæring er standset ved tilsætning af alkohol, af koncentreret druemost, af vin egnet til produktion af bordvin, af kvalitetsvine fra bestemte dyrkningsområder, herefter benævnt »k.v.b.d.«, og af hedvin kun må anvendes anbefalede eller godkendte sorter; i en overgangsperiode vil det dog

være berettiget, at druer fra midlertidigt godkendte sorter og fra sorter, som er fremkommet ved artskrydsninger (direkte producerende hybrider), kan anses for egnede til fremstilling af nævnte produkter;

det er nødvendigt, at de af denne forordning omfattede produkter, som indføres fra tredjelande, undergives regler, hvorved der sikres en vis overensstemmelse med gældende regler for fællesskabsvine; det forekommer nødvendigt at fastsætte, at en række indførte vine, der er bestemt til direkte konsum, skal have et virkeligt minimumsalkoholindhold, som svarer til alkoholindholdet i bordvine, bortset fra bordvine fra zone A og B; det er imidlertid hensigtsmæssigt at tillade levering til direkte konsum af visse vine med oprindelse i tredjelande og med geografisk benævnelse samt et virkeligt alkoholindhold på mindst 8,5 % vol;

da visse tredjelandes ønologiske fremgangsmåder undertiden adskiller sig fra Fællesskabets, bør der åbnes mulighed for undtagelser fra princippet om, at kun de produkter kan udbydes eller afsættes til direkte konsum i Fællesskabet, som har været genstand for de ønologiske fremgangsmåder, der er tilladt efter fællesskabsreglerne eller, i mangel deraf, efter national lovgivning;

af hensyn til forbrugerinteresser og til det hensigtsmæssige i en tilsvarende behandling af k.v.b.d. i tredjelande bør der ved gensidige forpligtelser åbnes mulighed for, at indførte vine, der er bestemt til direkte konsum, og som betegnes ved en geografisk benævnelse, under visse betingelser kan drage fordel af den kontrol og den beskyttelse, der er fastsat for k.v.b.d., når de afsættes på Fællesskabets marked;

der bør for alle de i artikel 1 omhandlede produkter, som omsættes inden for Fællesskabet, fastsættes, at de skal være forsynet med et ledsagedokument; desuden bør reglerne for betegnelse og præsentation af disse produkter tilpasses;

gennemførelsen af et enhedsmarked for vinsektoren indebærer afskaffelse af alle hindringer for de pågældende varers fri bevægelighed over Fællesskabets indre grænser;

der bør i tilfælde af høje priser på fællesskabsmarkedet, der i væsentlig grad overstiger orienteringsprisen, fastsættes mulighed for at træffe egnede foranstaltninger til sikring af stabiliteten på markedet;

er der fare for, at omfanget af de disponible mængder i Fællesskabet sammenlagt med de mængder vin, der er indført fra visse tredjelande, som har ret til toldpræferencer for deres vine ved indførselen til Fællesskabet, vil kunne medføre forstyrrelser på fællesskabsmarkedet, bør der træffes foranstaltninger med henblik på at sikre producenternes indkomst; til dette formål kan det blive nødvendigt at træffe beslutning om særlig destillation af vin;

gennemførelsen af et enhedsmarked, der hviler på et system med fælles priser, kan gennem visse støtteforanstaltninger blive bragt i fare; derfor bør de bestemmelser i traktaten, som åbner mulighed for at vurdere den af medlemsstaterne ydede støtte og at forbyde sådan støtte, som er uforenelig med det fælles marked, anvendes i vinsektoren;

overgangen fra et produktionsår til et andet bør foregå under de bedst mulige vilkår; med henblik herpå kan det vise sig nødvendigt at træffe overgangsforanstaltninger;

for at lette handelen inden for Fællesskabet og for på tilsvarende måde at supplere den fælles importordning, er det hensigtsmæssigt at fastsætte, at der ikke blot skal indføres analysemetoder, som er nødvendige for iværksættelsen af bestemmelserne i bilag I og II til denne forordning, men også enhver metode, der kan tjene til at fastslå bestanddelene i de i artikel 1 omhandlede produkter;

bedrageri og forfalskning bør straffes effektivt og hurtigt; væksten i handelen inden for Fællesskabet gør indsatsen fra medlemsstaternes særorganer vanskeligere; der bør derfor skabes grundlag for et bedre samarbejde mellem de forskellige medlemsstaters pågældende instanser med henblik på at forebygge eller afsløre enhver overtrædelse af fællesskabsbestemmelserne for vinsektoren;

for at lette iværksættelsen af de påtænkte bestemmelser bør der fastsættes en fremgangsmåde, ved hvilken der i en forvaltningskomité indføres et snævert samarbejde mellem medlemsstaterne og Kommissionen;

den fælles markedsordning for vin bør på passende måde og i lige høj grad tage hensyn til de i traktatens artikel 39 og 110 nævnte mål;

visse af de udgifter, som medlemsstaterne pådrager sig som følge af de i forbindelse med anvendelsen af denne forordning afledte forpligtelser, påhviler Fællesskabet i henhold til artikel 2 og 3 i Rådets forordning (EØF) nr. 729/70 af 21. april 1970 om finansiering af den fælles landbrugspolitik (1), senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2788/72 (2) —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Den fælles markedsordning for vin omfatter pris- og interventionsregler, regler for samhandelen med tredjelande, forskrifter vedrørende produktion og kontrol med udviklingen af beplantningerne samt forskrifter vedrørende visse ønologiske fremgangsmåder og overgang til forbrug.

2. Denne fælles markedsordning gælder for følgende produkter:

	Position i den fælles toldtarif	Varebeskrivelse
a)	20.07 A I B I a) 1 B I b) 1	Druesaft (herunder druemost), ugæret, også tilsat sukker, men ikke tilsat alkohol
b)	22.04	Druemost i gæring samt druemost, hvis gæring er standset på anden måde end ved tilsætning af alkohol
	22.05	Vin af friske druer; druemost, hvis gæring er standset ved tilsætning af alkohol
c)	08.04 A II	Friske druer, ikke til spisebrug
	22.10 A	Vineddike
d)	22.07 A	»Piquettevin«
	23.05 A	Vinbærme
	23.06 A I	Presserester fra vindruer

3. For så vidt angår afsnit IV anvendes på druesaft og koncentreret druesaft kun bestemmelserne i artikel 48-54. Det samme er tilfældet for druemost og koncentreret druemost, såfremt den er bestemt til fremstilling af druesaft.

4. a) I bilag I defineres alkoholindhold;

   b) i bilag II defineres

   — friske druer, druemost, druemost i gæring, druesaft, koncentreret druesaft, vin, ung ikke færdiggæret vin, vineddike, vinbærme, presserester fra vindruer, »piquettevin« samt vin, tilsat alkohol, bestemt for destillation og

   — med hensyn til produkter med oprindelse i Fællesskabet, druemost, hvis gæring er standset ved tilsætning af alkohol, koncentreret druemost, vin egnet til produktion af bordvin, bordvin, hedvin, mousserende vin, mousserende vin tilsat kulsyre, perlevin samt perlevin tilsat kulsyre;

   c) definitionerne på de under litra b), andet led, nævnte produkter med oprindelse i tredjelande, med undtagelse af vin egnet til produktion af bordvin samt bordvin, vedtages af Rådet på forslag af Kommissionen og med kvalificeret flertal.

5. Kvalitetsvine fra bestemte dyrkningsområder, herefter benævnt »k.v.b.d.«, er de vine, der defineres i artikel 1 i Rådets forordning (EØF) nr. 338/79 af 5. februar 1978 om fastlæggelse af særlige regler for kvalitetsvine fra bestemte dyrkningsområder (3).

AFSNIT I

Pris- og interventionsregler

Artikel 2

1. Hvert år fastsættes inden den 1. august en orienteringspris for hver type bordvin, der er repræsentativ for produktionen inden for Fællesskabet.

2. Orienteringsprisen fastsættes på grundlag af gennemsnittet af de priser, der er konstateret for den pågældende vintype i de to produktionsår, der går forud for tidspunktet for fastsættelsen, samt på grundlag af prisudviklingen i det løbende produktionsår.

Disse priser registreres i produktionsleddet på de markeder i Fællesskabets vindyrkningsområder, på hvilke

(1) EFT nr. L 94 af 28. 4. 1970, s. 13.
(2) EFT nr. L 295 af 30. 12. 1972, s. 1.

(3) Se side 48 i denne Tidende.

en betydelig del af de pågældende områders produktion af bordvin afsættes.

3. Orienteringsprisen fastsættes i produktionsleddet og gælder fra 16. december i året for fastsættelsen til 15. december i det påfølgende år.

Den udtrykkes alt efter vintypen enten i RE pr. % vol/hl eller i RE pr. hl.

4. Orienteringspriserne og de vintyper, for hvilke de gælder, fastsættes efter fremgangsmåden i traktatens artikel 43, stk. 2.

Artikel 3

1. Rådet fastsætter med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen hvert år inden den 16. december en tærskelpris, som udløser interventionsordningen, herefter benævnt »udløsningsprisen«, for alle vintyper, for hvilke der fastsættes en orienteringspris.

2. Udløsningsprisen fastsættes under hensyntagen til følgende faktorer:

a) markedssituationen, særlig omfanget af prissvingningerne;

b) nødvendigheden af at sikre prisstabiliseringen på markederne, dog uden at det medfører strukturbestemt overskud inden for Fællesskabet;

c) høstens kvalitet;

d) oplysningerne i den i artikel 5 omhandlede prognose.

Den må dog ikke overstige 95 % af den tilsvarende orienteringspris.

3. Udløsningsprisen fastsættes i det samme led og gælder for samme tidsrum som orienteringsprisen.

Artikel 4

1. For hver vintype, for hvilken der fastsættes en orienteringspris, fastlægger Kommissionen hver uge på grundlag af alle de oplysninger, den råder over, ved offentliggørelse i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*, C-udgaven,

a) en gennemsnitlig producentpris, herefter benævnt »gennemsnitspris«, for hvert repræsentativt marked for den pågældende type bordvin;

b) for bordvin af typerne R III, A II og A III en repræsentativ pris for Fællesskabet, herefter benævnt »repræsentativ pris«, som svarer til det vejede gennemsnit af samtlige fastsatte gennemsnitspriser;

c) for bordvin af typerne R I, R II og A I en repræsentativ pris for Fællesskabet, herefter benævnt »repræsentativ pris«, som svarer til det vejede gennemsnit af halvdelen af de fastsatte gennemsnitspriser. Denne halvdel består af de laveste gennemsnitspriser. Såfremt antallet af de gennemsnitspriser, der skal anvendes, ikke er helt, rundes det op til nærmeste hele antal.

Medfører anvendelsen af ovennævnte regler, at antallet af de gennemsnitspriser, som skal anvendes, bliver lavere end fem for bordvin af typen R I og lavere end tre for bordvin af typerne R II og A I, anvendes henholdsvis de fem og de tre laveste priser. Er det samlede antal fastsatte gennemsnitspriser mindre end ovennævnte tal, bringes samtlige fastsatte gennemsnitspriser i anvendelse.

De under litra b) og c) nævnte vejede gennemsnit beregnes på grundlag af de mængder, som de anvendte gennemsnitspriser refererer til.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen enhver fornøden oplysning til fastsættelse af den i stk. 1 nævnte pris, og sælig de producentpriser, der for hver type bordvin er konstateret på de repræsentative markeder, samt de dertil hørende mængder.

3. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel, særlig fortegnelsen over de repræsentative markeder og metoderne for prisregistreringen, fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 67.

Artikel 5

1. Inden 10. december hvert år udarbejdes en prognose for at bestemme de disponible mængder og anslå Fællesskabets behov, herunder også den forventede ind- og udførsel fra og til tredjelande.

2. Prognosen indeholder en opgørelse over Fællesskabets disponible mængder og dets behov med hensyn til vin, hvoraf det fremgår, hvor stor en del henholdsvis bordvin og k.v.b.d. udgør.

3. For hvert vinproduktionsår oversender Kommissionen Rådet en endelig opgørelse over de disponible mængder i Fællesskabet og dets forbrug i det foregående vinproduktionsår.

4. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 67.

Artikel 6

1. De producenter, der er underlagt de i artikel 39 nævnte forpligtelser, kan komme i betragtning ved de i nærværende afsnit fastsatte interventionsforanstaltninger, for så vidt de i en referenceperiode, som skal fastlægges, har opfyldt ovennævnte forpligtelser.

2. Med undtagelse af bordvine af typerne R III, A II og A III udelukkes bordvine, der har et virkeligt alkoholindhold på 9,5 % vol eller derunder, fra enhver anden interventionsforanstaltning end den i artikel 11 og artikel 13 omhandlede.

3. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 67.

Artikel 7

1. Der indføres en støtteordning for privat oplagring af bordvin. Støtten er betinget af, at der på nærmere fastsatte betingelser indgås en af følgende former for oplagringskontrakt med interventionsorganerne:

— kontrakter, som gælder i tre måneder, herefter benævnt »kortfristede kontrakter«,

— kontrakter, som gælder i ni måneder, indgået i tidsrummet fra den 16. december til den påfølgende 15. februar, herefter benævnt »langfristede kontrakter«.

2. Adgangen til at indgå kortfristede kontrakter for en type bordvin gives kun, når den repræsentative pris for denne type bordvin i to på hinanden følgende uger ligger under udløsningsprisen. Den ophører, når den repræsentative pris for denne type vin i to på hinanden følgende uger ligger over udløsningsprisen.

Såfremt markedssituationen kræver det, kan adgangen til at indgå kortfristede kontrakter udvides til også at omfatte andre bordvine end den type, for hvilken denne adgang er givet i overensstemmelse med bestemmelserne i første afsnit, når disse andre bordvine har nær økonomisk forbindelse med denne bordvinstype. Der lukkes for denne adgang, når den ophører for den bordvinstype, med hvilken disse vine har nær økonomisk forbindelse.

3. Der kan uafhængigt af bestemmelserne i stk. 2 gives adgang til at indgå kortfristede kontrakter for en vinavlszone eller en del af en vinavlszone, såfremt der ved begyndelsen af produktionsåret i denne zone eller i denne del af en zone viser sig at bestå et misforhold mellem de disponible mængder og afsætningsmulighederne, særlig som følge af en usædvanlig rig vinhøst.

4. Der kan for visse typer bordvin, som nærmere skal fastlægges, indgås langfristede kontrakter, såfremt det for et produktionsår af prognosen fremgår, at de ved produktionsårets begyndelse konstaterede disponible mængder overstiger de forventede samlede behov i det pågældende produktionsår med mere end fire måneders forbrug.

Ved beregningen af de i første afsnit nævnte disponible mængder fratrækkes de kvantitative virkninger af den i artikel 41 omhandlede destillation af vin af druer til spisebrug og af den destillation, der er vedtaget tidligere i henhold til artikel 40.

5. Anvendelsen af stk. 2 og 3 suspenderes, så længe der for samme type bordvin består mulighed for at indgå langfristede kontrakter i overensstemmelse med stk. 4. Denne suspension finder ligeledes anvendelse på vine, der har nær økonomisk forbindelse med den pågældende bordvinstype.

6. Adgang til at indgå oplagringskontrakter i henhold til stk. 2, andet afsnit, og til stk. 3 og 4 gives efter fremgangsmåden i artikel 67.

Efter samme fremgangsmåde

a) ophæves adgangen til at indgå langfristede kontrakter, selv inden den 15. februar, såfremt udviklingen i markedssituationen og navnlig den hyppighed, hvormed oplagringskontrakterne indgås, berettiger hertil;

b) fastsættes de øvrige gennemførelsesbestemmelser til denne artikel og særlig fristen for de beslutninger, der skal træffes i henhold til stk. 2, andet afsnit.

7. Åbning og lukning af adgangen til indgåelse af oplagringskontrakter i henhold til stk. 2, første afsnit, samt lukning af denne adgang i henhold til stk. 2, andet afsnit, fastsættes af Kommissionen.

Artikel 8

1. Der indføres en ordning for støtte til privat oplagring af druemost og koncentreret druemost.

Ydelse af støtte til privat oplagring er betinget af, at der på nærmere fastsatte betingelser indgås en af følgende former for oplagringskontrakter med interventionsorganerne:

— kontrakter, som gælder i tre måneder, herefter benævnt »kortfristede kontrakter«,

— oplagringskontrakter, der gælder i ni måneder, herefter benævnt »langfristede kontrakter«.

2. Kræver markedssituationen det, og er der navnlig

— truffet bestemmelse om forebyggende destillation i henhold til artikel 11, kan adgangen til at indgå kortfristede kontrakter være åben fra 1. september til 15. december;

— åbnet adgang til at indgå langfristede kontrakter om privat oplagring af bordvin, kan adgangen til at indgå langfristede kontrakter være åben fra 16. december til 28. februar; druemost til fremstilling af druesaft kan udelukkes fra denne mulighed.

3. Afgørelse om at åbne adgang til at indgå oplagringskontrakter i overensstemmelse med stk. 2 samt gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel træffes efter fremgangsmåden i artikel 67.

Artikel 9

1. Så snart støtteforanstaltningerne til privat oplagring er udløst, indgår de af medlemsstaterne udpegede interventionsorganer med producenterne på disses begæring oplagringskontrakter vedrørende vin og most, der omfattes af disse foranstaltninger.

2. Indgåelsen af oplagringskontrakter afhænger af visse betingelser, især med hensyn til de pågældende produkters kvalitet.

3. Det kan for bordvin bestemmes, at oplagringskontrakter skal indeholde klausuler, hvorefter støtten kan indstilles for samtlige eller en del af de oplagrede mængder, og at producenternes tilsvarende forpligtelser ophører, når den repræsentative pris for den pågældende type bordvin i to på hinanden følgende uger svarer til orienteringsprisen eller overstiger denne.

4. Støtten til privat oplagring kan alene dække oplagringens tekniske omkostninger og renterne, der sættes til et fast beløb.

Ved indgåelse af langfristede oplagringskontrakter kan den således fastsatte støtte dog forhøjes med maksimalt 20 % under hensyn til den risiko, der er forbundet med sådanne kontrakter.

For koncentreret druemost kan der på støtten anvendes en koefficient svarende til koncentrationsgraden.

5. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 67.

Artikel 10

1. Hvis der på grund af det forventede omfang af producenternes lagre ved produktionsårets slutning og på grund af udsigterne for den næste høst er fare for, at der vil opstå vanskeligheder med hensyn til oplagringen af den nye høst, kan der træffes afgørelse om at yde støtte til omlagring af bordvine, som omfattes af kortfristede eller langfristede oplagringskontrakter.

2. Gennemførelsesbestemmelserne til stk. 1, og især den periode, hvor de finder anvendelse, fastlæggelsen af, hvilke kontrakter der omfattes af stk. 1, støttebeløbet samt omlagringsbetingelserne fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 67.

Artikel 11

1. Såfremt de mængder bordvin, for hvilke der er indgået oplagringskontrakt i løbet af perioden fra 1. september til påfølgende 15. december, udgør 7 mio hektoliter eller derover for så vidt angår alle typer, kan der træffes afgørelse om forebyggende destillation for alle vine, bortset fra

— vin af druer til spisebrug,

— vin af vinstoksorter, der er fremkommet ved artskrydsning (direkte producerende hybrider), og som er optaget i kategorien af midlertidigt godkendte vinstoksorter,

— vin, der er egnet til fremstilling af visse vinbrændevine med oprindelsesbetegnelse.

2. Ved anvendelsen af stk. 1 udgør købsprisen for vin leveret til destillation 55 % af den orienteringspris for bordvin af type A I, som træder i kraft samme år, som den pågældende høst finder sted.

Dog fastsættes den for høsten i 1978 til 60 % af den i første afsnit omhandlede orienteringspris.

Den af destillatøren betalte pris kan dog ikke være mindre end købsprisen.

3. Rådet fastsætter med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen de almindelige regler for den i stk. 1 nævnte destillation, navnlig

— de betingelser, under hvilke destillationen kan foretages,

— kriterierne for fastsættelse af støtten, således at det er muligt at afsætte de fremstillede produkter.

4. Afgørelsen om at foretage den i stk. 1 nævnte destillation og gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel vedtages efter fremgangsmåden i artikel 67.

Artikel 12

1. Såfremt de i denne forordning omhandlede foranstaltninger til støtte af markedet er utilstrækkelige, og såfremt den repræsentative pris for en type bordvin i tre på hinanden følgende uger er mindre end udløsningsprisen, træffes der supplerende foranstaltninger, som forbeholdes indehavere af langfristede oplagringskontrakter for den pågældende vintype, for at sikre, at noteringerne holdes på et højere niveau end udløsningspriserne.

2. De i stk. 1 omhandlede supplerende foranstaltninger anvendes ved det normale udløb af de pågældende oplagringskontrakter og for vintyper, der på tidspunktet for deres udtagning fra lageret opfylder betingelser, som nærmere skal fastlægges.

Disse foranstaltninger kan især omfatte

— oplagring af de pågældende vine i en nærmere bestemt periode på de betingelser, der er fastsat for langfristet oplagring,

— destillation af disse vine eller af en tilsvarende mængde til den udløsningspris, som gælder ved indgåelsen af de nævnte langfristede oplagringskontrakter.

Disse foranstaltninger kan anvendes sammen eller enkeltvis.

3. Rådet fastsætter med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen de almindelige regler for den i stk. 2 nævnte destillation, navnlig

— de betingelser, under hvilke destillationen kan foretages,

— kriterierne for fastsættelse af støtten, således at det er muligt at afsætte de fremstillede produkter.

4. Afgørelsen om at iværksætte de i stk. 1 omhandlede foranstaltninger og gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel vedtages efter fremgangsmåden i artikel 67.

5. Bestemmelserne i denne artikel finder anvendelse i følgende vinproduktionsår: 1978/79 og 1979/80.

Artikel 13

1. De år, hvori høsten af vin, der er egnet til fremstilling af visse vinbrændevine med oprindelsesbetegnelse, overstiger den mængde vin, der var bestemt hertil fra det foregående produktionsår, med 1 mio hektoliter, kan der træffes afgørelse om, at de pågældende vine kan destilleres.

2. Købsprisen for vin, der leveres til destillation i forbindelse med anvendelse af stk. 1, er den, der er fastsat i artikel 40, stk. 3, for det pågældende produktionsår. Den pris, der betales af destilleringsvirksomheden, kan ikke være lavere end købsprisen.

3. Rådet fastsætter med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen de almindelige regler for den i stk. 1 omhandlede destillation, og især

— betingelserne for, at denne destillation kan foretages,

— kriterierne for fastsættelsen af støtten, således at det er muligt at afsætte de fremstillede produkter.

4. Afgørelsen om at foretage den i stk. 1 nævnte destillation og gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel vedtages efter fremgangsmåden i artikel 67.

Artikel 14

1. Såfremt det af høstprognoserne fremgår, at det er nødvendigt at foretage tilsætning til en væsentlig del af produktionen, kan der ydes støtte til koncentreret druemost, der er fremstillet i Fællesskabet, og som anvendes til at forhøje de i artikel 32 i denne forordning og i artikel 8, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 338/79 omhandlede alkoholindhold. Ydelse af denne støtte kan forbeholdes koncentreret druemost i vinavlszone C III, såfremt det uden denne foranstaltning ikke er muligt at opretholde de eksisterende handelsveje for koncentreret druesaft og sammenstukket vin.

2. Støttens størrelse og betingelserne herfor samt de øvrige gennemførelsesbestemmelser til denne artikel vedtages efter fremgangsmåden i artikel 67.

Artikel 15

1. Er der fare for, at en genopretning af priserne ikke kan opnås alene ved de foranstaltninger til understøttelse af markedet, der er fastsat i denne forordning, fastsætter Rådet med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen reglerne for destillation af bordvin.

2. Disse regler omfatter betingelserne for destillationen samt prisen for den til destillation leverede vin.

Disse betingelser, der kan differentieres efter vinavlszoner

a) skal sikre, at ligevægten på markedet for ethanol ikke bringes i fare;

b) må ikke fremme produktionen af vin af utilstrækkelig kvalitet.

3. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 67.

AFSNIT II

Regler for samhandelen med tredjelande

Artikel 16

1. Ved enhver indførsel til Fællesskabet af de i artikel 1, stk. 2, litra a) og b), omhandlede produkter skal der fremlægges en importlicens. Ved enhver udførsel af de i artikel 1, stk. 2, omhandlede produkter kan der kræves fremlagt en eksportlicens.

2. Medlemsstaterne udsteder licensen til enhver, der anmoder herom, uanset hvor denne er etableret i Fællesskabet.

Licensen gælder i hele Fællesskabet.

Udstedelsen af licensen betinges af, at der stilles sikkerhed for opfyldelsen af forpligtelsen til at gennemføre indførselen eller udførselen inden for licensens gyldighedsperiode; sikkerheden fortabes helt eller delvis, såfremt transaktionen ikke eller kun delvis har fundet sted inden for denne frist.

3. Fortegnelsen over de produkter, for hvilke der kræves eksportlicens, fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 67.

Licensernes gyldighedsperiode og de øvrige gennemførelsesbestemmelser til denne artikel fastsættes efter samme fremgangsmåde.

Artikel 17

1. Hvert år inden den 16. december fastsættes en referencepris for følgende produkter, uaftappet:

— rødvin,

— hvidvin,

henhørende under pos. 22.05 C i den fælles toldtarif.

Disse referencepriser, som udtrykkes i RE pr. % vol/hl eller i RE pr. hl, fastsættes på grundlag af orienteringspriserne for de for fælleskabsproduktionen mest repræsentative røde og hvide bordvinstyper forhøjet med omkostningerne ved at placere fællesskabsvin i samme afsætningsled som indført vin.

Der fastsættes ligeledes referencepriser for

— druesaft (herunder druemost) henhørende under pos. 20.07 B I i den fælles toldtarif,

— koncentreret druesaft (herunder druemost) henhørende under pos. 20.07 A I og B I i den fælles toldtarif,

— druemost, hvis gæring er standset ved tilsætning af alkohol, i medfør af supplerende bestemmelse 4 a) til kapitel 22 i den fælles toldtarif,

— vin, tilsat alkohol, bestemt for destillation, i medfør af supplerende bestemmelse 4 b) til kapitel 22 i den fælles toldtarif,

— hedvin i medfør af supplerende bestemmelse 4 c) til kapitel 22 i den fælles toldtarif.

For vin på beholdere, der indeholder 2 liter eller derunder, forhøjes referenceprisen med et fast beløb, der svarer til de normale aftapningsomkostninger.

Særlige referencepriser kan fastsættes for de i første og tredje afsnit nævnte produkter under hensyn til deres særlige kendetegn eller særlige anvendelse.

Referencepriserne gælder fra den 16. december i året for fastsættelsen til den 15. december i det påfølgende år.

2. For hvert produkt, for hvilket der fastsættes en referencepris, skal der på grundlag af alle foreliggende oplysninger fastsættes en tilbudspris franko grænse for enhver indførsel.

Finder udførsel fra et eller flere tredjelande sted til unormalt lave priser, som ligger under de af andre tredjelande anvendte priser, fastsættes en yderligere tilbudspris franko grænse for udførsel fra disse lande.

3. Såfremt tilbudsprisen franko grænse for et produkt, for hvilket der er fastsat en referencepris, med tillæg af den faktisk erlagte told er lavere end dets referencepris, opkræves ved indførsel af dette produkt en udligningsafgift svarende til forskellen mellem referenceprisen og tilbudsprisen franko grænse med tillæg af den faktisk erlagte told.

Udligningsafgiften opkræves dog ikke for indførsler fra de tredjelande, der er villige til og i stand til at garantere, at den anvendte pris ved indførsel til Fællesskabet af produkter med oprindelse i og indført fra deres område ikke ligger under referenceprisen med fradrag af den faktisk erlagte told, og at enhver fordrejning i samhandelen undgås.

Der kan træffes afgørelse om, at der delvis eller slet ikke opkræves udligningsafgift for indførsler af visse kvalitetsvine, der er fremstillet i tredjelande.

4. Såfremt tilbudsprisen franko grænse ikke kan angives for et produkt, for hvilket der er fastsat en referencepris, fastsættes en afledt udligningsafgift. Denne afledte udligningsafgift beregnes ved at multiplicere udligningsafgiften for et produkt, der står i nær økonomisk forbindelse med det pågældende produkt, med en koefficient, der er fastsat under hensyntagen til forholdet mellem gennemsnitspriserne for de pågældende produkter på Fællesskabets marked.

5. Rådet fastsætter med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen de almindelige regler for anvendelsen af denne artikel.

6. Referencepriserne, udligningsafgifterne og gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 67.

Artikel 18

1. I denne forordning forstås ved referencepris franko grænse den i artikel 17 nævnte referencepris med fradrag af den faktisk erlagte told.

2. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om hvert enkelt tilfælde, hvor referenceprisen franko grænse ikke er overholdt ved indførsel af vin med oprindelse i de i artikel 17, stk. 3, andet afsnit, eller i stk. 3 i denne artikel omhandlede tredjelande.

3. Enhver indførsel af vin henhørende under pos. 22.05 i den fælles toldtarif med oprindelse i et tredjeland, der nyder godt af særlige præferencetoldindrømmelser med forbehold af, at referenceprisen franko grænse overholdes, kan, hvis denne pris ikke overholdes, ikke nyde godt af præferencetoldsatsen.

4. Med forbehold af anvendelse af andre midler til kontrol af overholdelsen af referenceprisen betinges den i stk. 3 omhandlede toldindrømmelse af, at der fremlægges et dokument udstedt af de kompetente myndigheder i eksportlandet, og som godtgør, at referenceprisen franko grænse er overholdt.

5. Er de i stk. 2 omhandlede tilfælde af større betydning med hensyn til indførsel af vin med oprindelse i de i stk. 3 omhandlede tredjelande og med forbehold af foranstaltninger, som kan træffes på grundlag af artikel 17, bestemmes det efter fremgangsmåden i artikel 67, at al fremtidig indførsel af produkter med oprindelse i disse tredjelande, som ikke har overholdt referenceprisen franko grænse, ikke kan nyde godt af præferencetoldsatsen.

6. De foranstaltninger, der træffes på grundlag af artikel 17, samt den i stk. 5 i denne artikel nævnte foranstaltning vurderes hver måned efter fremgangsmåden i artikel 67.

7. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 67. I disse bestemmelser fastsættes navnlig hvilke elementer der skal tages i betragtning ved fastlæggelsen af tilbudsprisen franko grænse for hver indførsel.

8. Kommissionen fastsætter referenceprisen franko grænse alt efter de indførte produkters oprindelsessted.

Artikel 19

1. Ud over told og udligningsafgift i henhold til artikel 17, stk. 3, beregnes der ved indførsel af de produkter, der er nævnt i artikel 1, stk. 2, litra a), henhørende under pos. 20.07 A I b) 1, B I b) 1 aa) 11 og B I b) 1 bb) 11 i den fælles toldtarif og tilsat forskellige sukkerarter, en importafgift på de nedenfor fastsatte betingelser.

2. Pr. 100 kg netto indført produkt svarer denne afgift til forskellen mellem

a) gennemsnittet af de for et kg hvidt sukker fastsatte tærskelpriser for hver af de tre måneder i det kvartal, for hvilket forskellen fastsættes, og

b) gennemsnittet af de cif-priser for et kg hvidt sukker, der lægges til grund ved fastsættelsen af de for hvidt sukker gældende afgifter, beregnet for en periode, der strækker sig over de 15 første dage af den måned, der går forud for det kvartal, for hvilket forskellen fastsættes, og de to umiddelbart foregående måneder, idet denne forskel multipliceres med det tal, der er angivet i kolonne 1 i bilag VI ud for det pågældende produkt.

Er det i litra b) nævnte beløb højere end det i litra a) nævnte, beregnes ingen afgift.

3. Den i stk. 2 omhandlede forskel fastsættes af Kommissionen for hvert kvartal i kalenderåret.

4. Ændres den i stk. 2, litra a), nævnte tærskelpris i løbet af et kvartal, afgør Rådet med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen, hvorvidt forskellen skal

tilpasses, og fastsætter i givet fald de foranstaltninger, der skal træffes i denne anledning.

5. Foreligger en af de oplysninger, der skal tages i betragtning ved beregningen af den i stk. 2 nævnte forskel, ikke den 15. i den måned, der går forud for det kvartal, for hvilket forskellen skal fastsættes, foretager Kommissionen beregningen af forskellen, idet Kommissionen i stedet for den manglende beregningsfaktor anvender den, der har været benyttet ved beregningen af den forskel, der gælder i det løbende kvartal.

Kommissionen fastsætter en korrigeret forskel, som gælder senest fra den sekstende dag efter den dag, da den manglende oplysning fremkom.

Foreligger denne oplysning først efter begyndelsen af den sidste måned i det pågældende kvartal, korrigeres forskellen dog ikke.

6. Ligger indholdet af tilsat sukker pr. 100 kg netto indført produkt, beregnet i overensstemmelse med stk. 8, 2 kg eller mere under det sukkerindhold, der er udtrykt ved det tal, der er angivet i bilag VI, kolonne 1, for det pågældende produkt, beregnes afgiften på importørens begæring for 100 kg netto indført produkt, idet den i stk. 2 nævnte forskel multipliceres med en størrelse, der repræsenterer indholdet af tilsat sukker som defineret i stk. 8.

7. Ligger indholdet af tilsat sukker pr. 100 kg netto indført produkt, beregnet i overensstemmelse med stk. 8, 3 kg eller mere over det sukkerindhold, der er angivet ved det i bilag VI, kolonne 1, anførte tal, beregnes afgiften efter de i stk. 6 fastsatte regler.

8. Ved indhold af tilsat sukker forstås den størrelse, der konstateres efter den refraktometermetode, der er beskrevet i bilag III til Rådets forordning (EØF) nr. 516/77 af 14. marts 1977 om den fælles markedsordning for produkter forarbejdet på basis af frugt og grønsager (1), ændret ved forordning (EØF) nr. 1152/78 (2), multipliceret med en faktor på 0,95 for de i bilag VI til denne forordning anførte druesafter, og reduceret med det tal, der er angivet for det pågældende produkt i kolonne 2 i det nævnte bilag.

9. Gennemførelsesbestemmelserne til stk. 1–8 fastsættes i fornødent omfang efter fremgangsmåden i artikel 67.

10. Rådet kan med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen ændre bilag VI.

(1) EFT nr. L 73 af 21. 3. 1977, s. 1.
(2) EFT nr. L 144 af 31. 5. 1978, s. 1.

Artikel 20

1. For at muliggøre en i økonomisk henseende betydelig udførsel af de i artikel 1, stk. 2, nævnte produkter på grundlag af de priser, der i den internationale handel gælder for disse produkter, kan forskellen mellem disse priser og priserne inden for Fællesskabet om nødvendigt udlignes ved en eksportrestitution. Rådet kan indskrænke anvendelsen af dette stykke efter fremgangsmåden i stk. 3.

2. Restitutionen er ens for hele Fællesskabet. Den kan differentieres efter destination.

Restitutionen ydes på begæring af den pågældende.

3. Rådet fastsætter med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen de almindelige regler for ydelse af eksportrestitutioner og kriterierne for restitutionsbeløbets fastsættelse.

4. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 67.

Restitutionerne fastsættes med regelmæssige tidsintervaller efter samme fremgangsmåde.

5. Kommissionen kan om fornødent på begæring af en medlemsstat eller på eget initiativ ændre restitutionsbeløbene inden for de omhandlede tidsintervaller.

Artikel 21

1. Der ydes en restitution for at muliggøre udførsel til tredjelande af sukkerarter henhørende under pos. 17.01, glucose og glucosesirup henhørende under pos. 17.02 B II, også i form af de under pos. 17.02 B I henhørende produkter, som indgår i de under pos. 20.07 A I b) 1, B I b) 1 aa) 11 og B I b) 1 bb) 11 i den fælles toldtarif henhørende produkter. Restitutionen ydes på begæring af den pågældende.

2. Restitutionsbeløbet pr. 100 kg netto af det udførte produkt svarer for

— råsukker og hvidt sukker til det i overensstemmelse med artikel 19 i Rådets forordning (EØF) nr. 3330/74 af 19. december 1974 om den fælles markedsordning for sukker (3), senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1396/78 (4), og dennes gennemførelsesbestemmelser fastsatte restitutionsbeløb

(3) EFT nr. L 359 af 31. 12. 1974, s. 1.
(4) EFT nr. L 170 af 27. 6. 1978, s. 1.

pr. kg saccharose for de i artikel 1, stk. 1, litra d), i den nævnte forordning anførte produkter, multipliceret med en størrelse, der angiver den mængde saccharose, der medgår til fremstilling af 100 kg netto af færdigproduktet,

— glucose og glucosesirup til de respektive restitutionsbeløb, der er fastsat for disse produkter i overensstemmelse med artikel 16 i Rådets forordning (EØF) nr. 2727/75 af 29. oktober 1975 om den fælles markedsordning for korn (1), senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1254/78 (2), og dennes gennemførelsesbestemmelser, multipliceret med en størrelse, der angiver den mængde glucose eller glucosesirup, der medgår til fremstilling af 100 kg netto af færdigproduktet.

De størrelser, der angiver mængden af saccharose, glucose eller glucosesirup, bestemmes på grundlag af den erklæring, der er nævnt i artikel 7 i forordning (EØF) nr. 516/77.

3. Rådet fastsætter med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen de almindelige regler for ydelse af restitutioner.

4. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel fastsættes i fornødent omfang efter fremgangsmåden i artikel 67.

5. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel fastsættes i fornødent omfang efter fremgangsmåden i artikel 67.

Artikel 23

I det omfang, det er nødvendigt for den bedst mulige funktion af den fælles markedsordning for vin, kan Rådet med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen for alle eller nogle af de i artikel 1, stk. 2, nævnte produkter helt eller delvis udelukke anvendelsen af proceduren for aktiv forædling.

Artikel 24

1. Den fælles toldtarif ændres i overensstemmelse med bilag V.

For tariferingen af de af denne forordning omfattede produkter gælder de almindelige regler for fortolkning af den fælles toldtarif og de særlige regler for denne tarifs anvendelse; den tarifnomenklatur, der følger af anvendelsen af bilag V i denne forordning optages i den fælles toldtarif.

2. Medmindre andet er bestemt i denne forordning eller fastsættes i en undtagelsesbestemmelse, som på forslag af Kommissionen vedtages af Rådet med kvalificeret flertal, er det forbudt at

a) opkræve afgifter med tilsvarende virkning som told, dog med forbehold af bestemmelserne i artikel 2 i Rådets forordning (EØF) nr. 541/70 af 20. marts 1970 om landbruget i storhertugdømmet Luxembourg (3), senest ændret ved forordning (EØF) nr. 3266/76 (4);

b) anvende kvantitative restriktioner eller foranstaltninger med tilsvarende virkning.

Som foranstaltning med tilsvarende virkning som en kvantitativ restriktion anses bl.a. begrænsning af udstedelse af import- og eksportlicenser til en bestemt gruppe berettigede.

Artikel 25

1. Indførsel af de i artikel 1, stk. 2, nævnte produkter, til hvilke alkohol er tilsat, er forbudt; undtaget herfra er produkter, som svarer til produkter med oprindelse i

Artikel 22

1. Den i artikel 19, stk. 1, nævnte importafgift, og den i artikel 21 nævnte eksportrestitution er dem, der anvendes den dag, hvor indførselen eller udførselen finder sted.

2. For at de i artikel 21 nævnte produkter kan nyde godt af den restitution, der er fastsat i samme artikel, skal de ledsages af en erklæring fra den pågældende med oplysning om de mængder saccharose, glucose og glucosesirup, der er indeholdt i det pågældende produkt.

3. De i artikel 19, stk. 1. nævnte produkter skal, når samme artikels stk. 6 eller 7 finder anvendelse på dem, ledsages af en erklæring fra importøren med angivelse af indholdet af tilsat sukker, der er beregnet efter den i artikel 19, stk. 8, nævnte metode. Opfyldes denne betingelse ikke, finder artikel 19, stk. 6, ikke anvendelse.

4. Nøjagtigheden af de erklæringer, der er nævnt i de foregående stykker, kontrolleres af de kompetente myndigheder i den pågældende medlemsstat.

(1) EFT nr. L 281 af 1. 11. 1975, s. 1.
(2) EFT nr. L 156 af 14. 6. 1978, s. 1.

(3) EFT nr. L 68 af 25. 3. 1970, s. 3.
(4) EFT nr. L 356 af 29. 12. 1976, s. 13.

Fællesskabet, for hvilke denne tilsætning er tilladt i henhold til artikel 42, stk. 1 og stk. 2.

2. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel, særlig de betingelser, som er afgørende for, om produkterne svarer til hinanden, fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 67.

Artikel 26

1. Udsættes markedet inden for Fællesskabet for et eller flere af de i artikel 1, stk. 2, nævnte produkter på grund af indførsel eller udførsel for alvorlige forstyrrelser, eller trues det af alvorlige forstyrrelser, som kunne bringe de i traktatens artikel 39 omhandlede mål i fare, kan der i samhandelen med tredjelande anvendes egnede foranstaltninger, indtil forstyrrelsen eller faren derfor er overstået.

Ved bedømmelsen af, hvorvidt situationen berettiger til anvendelse af disse foranstaltninger, tages der særligt hensyn til

a) de mængder, for hvilke importlicenser er udstedt eller begæret, og oplysningerne i prognosen;

b) i givet fald interventionens omfang.

Rådet fastsætter med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen gennemførelsesbestemmelserne til dette stykke og bestemmer, i hvilke tilfælde og inden for hvilke grænser medlemsstaterne kan træffe beskyttelsesforanstaltninger.

2. Indtræder den i stk. 1 omhandlede situation, træffer Kommissionen på begæring af en medlemsstat eller på eget initiativ de nødvendige foranstaltninger, som meddeles medlemsstaterne og uopholdeligt bringes i anvendelse. Har Kommissionen fået forelagt en begæring fra en medlemsstat, træffer den beslutning inden fireogtyve timer efter begæringens modtagelse.

3. Enhver medlemsstat kan inden tre arbejdsdage efter meddelelsesdagen indbringe den af Kommissionen trufne foranstaltning for Rådet. Rådet træder omgående sammen. Det kan med kvalificeret flertal ændre eller ophæve den pågældende foranstaltning.

AFSNIT III

Forskrifter om produktion og kontrol med nyplantningers udvikling

Artikel 27

Medlemsstaterne følger ved årlige undersøgelser udviklingen i arealerne til produktion af vegetativt vinstokformeringsmateriale.

Artikel 28

1. Hvert år anmelder

a) druemost- og vinproducenterne de af dem i det pågældende år producerede mængder;

b) druemost- og vinproducenterne samt de handlende, bortset fra detailhandlere, deres druemost- og vinbeholdninger, uanset om de stammer fra det løbende eller tidligere års høst. Druemost og vin, indført fra tredjelande, skal angives særskilt.

2. I det omfang udviklingen af den fælles vinpolitik ikke kræver, at anmeldelse af beholdningerne indgives inden høsten på et tidspunkt, der skal fastlægges efter fremgangsmåden i artikel 67, indgives anmeldelserne om høst og beholdninger samtidig i hver medlemsstat senest den 31. december.

3. Denne bestemmelse udelukker ikke, at medlemsstater opretholder to forskellige tidspunkter for beholdnings- og høstanmeldelser, såfremt Fællesskabets anvendelse af oplysningerne stadig er mulig på grundlag af tilsvarende supplerende anmeldelser.

4. Gennemførelsesbestemmelserne til artikel 27 og 28 fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 67.

Artikel 29

1. Det er forbudt at yde støtte til

a) nyplantning af vin:

b) genbeplantning, såfremt denne bevirker en større stigning i vinproduktionen, end rationaliseringen af vindistriktet betinger, og ikke sikrer en kvalitetsforbedring af produktionen.

2. Ydelse af national støtte kan dog efter fremgangsmåden i artikel 67 tillades i hvert enkelt tilfælde, når denne støtte angår zoner, der specielt er egnet til vindyrkning, og hvor

a) vindyrkningen bidrager væsentligt til landbrugets indtjening;

b) ydelsen af sådan støtte vil kunne forbedre denne indtjening.

Artikel 30

1. Rådet fastsætter med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen de almindelige regler for klassificeringen af vinstoksorter. Disse regler foreskriver navnlig

— klassificering af disse i anbefalede, godkendte og midlertidigt godkendte vinstoksorter efter administrative enheder eller dele heraf,

— mulighed for en medlemsstat for at fravige bestemmelserne i stk. 2 med henblik på undersøgelse af en vinstoksorts dyrkningsegnethed, på videnskabelig forskning, udvælgelses- og krydsningsarbejde samt produktion af vegetativt formeringsmateriale af vinstokke forbeholdt udførsel.

2. Med forbehold af mere begrænsede fællesskabsbestemmelser kan alene anbefalede og godkendte vinstoksorter nyplantes, genplantes og podes i Fællesskabet.

3. Dyrkning af arealer tilplantet med vinstoksorter, der

a) pr. 31. december 1976 hører til vinstoksorter, som er midlertidigt godkendte, skal ophøre

— inden 31. december 1979, når det drejer sig om sorter fremkommet ved artskrydsning (direkte producerende hybrider),

— inden den 31. december 1983, når det drejer sig om andre sorter;

b) klassificeres som midlertidigt godkendte efter den 31. december 1976, skal ophøre senest 15 år efter det tidspunkt, hvor denne vinstoksort klassificeres som sådan;

Dyrkning af arealer tilplantet med vinstoksorter, der ikke er nævnt i klassificeringen, er forbudt.

4. Klassificeringen af vinstoksorterne og de øvrige gennemførelsesbestemmelser til denne artikel fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 67.

Artikel 31

1. Indtil den 31. marts 1980 skal enhver fysisk eller juridisk person eller sammenslutning af sådanne personer i det indeværende produktionsår,

— der har til hensigt at nyplante vinstokke, genbeplante eller rydde vinarealer eller at ophøre med vindyrkning,

— der har nyplantet vinstokke, genbeplantet eller ryddet vinarealer eller er ophørt med vindyrkning,

hvert år anmelde dette til den kompetente myndighed i den pågældende medlemsstat, inden en dato, som denne myndighed fastsætter.

Den kompetente myndighed i den pågældende medlemsstat bekræfter modtagelsen af den i første afsnit omhandlede anmeldelse ved udstedelse af en attest.

Medlemsstaterne tilstiller hvert år inden den 15. januar og på grundlag af de i første afsnit omhandlede anmeldelser Kommissionen en national plan med følgende oplysninger:

— arealer, der skal nytilplantes, genbeplantes, ryddes, eller hvor vindyrkningen skal ophøre,

— arealer, der er blevet nytilplantet, genbeplantet, ryddet, eller hvor vindyrkningen er ophørt,

— den udvikling i produktionspotentiellet, som fremgår af anmeldelserne.

Den i tredje afsnit omhandlede plan fremsendes for følgende geografiske enheder:

— for Forbundsrepublikken Tyskland: de i henhold til artikel 2 i forordning (EØF) nr. 338/79 fastsatte vinområder,

— for Frankrig: de i bilaget til forordning (EØF) nr. 357/79 (1) omhandlede departementer eller grupper af departementer,

— for Italien: de i bilag III omhandlede områder,

— for andre medlemsstater, som dette berører: hele det nationale område.

Medlemsstaterne kan fritage de i første afsnit nævnte fysiske eller juridiske personer eller sammenslutninger af sådanne personer for at indgive de i første afsnit, andet led, omhandlede anmeldelser, såfremt de er i besiddelse af disse oplysninger fra andre erklæringer, der er afgivet på grundlag af officielle bestemmelser.

2. Rådet træffer på forslag af Kommissionen og med kvalificeret flertal inden den 31. december 1979 sådanne nødvendige foranstaltninger vedrørende erklæringer om nyplantning af vinstokke, genbeplantning eller rydning af vinarealer eller ophør med vindyrkning, som skal anvendes fra den 1. april 1980.

3. Kommissionen forelægger hvert år inden den 1. april Rådet en beretning, der især skal klarlægge forholdet mellem produktion og forbrug, og hvori der foretages en vurdering af den antagelige udvikling i dette forhold.

4. Denne beretning udarbejdes

a) indtil den 31. marts 1980 især på grundlag af de planer, der er omhandlet i stk. 1, tredje afsnit;

b) fra den 1. april 1980 især på grundlag af de statistiske undersøgelser vedrørende vinarealer, der er indført ved forordning (EØF) nr. 357/79.

(1) Se side 124 i denne Tidende

5. Fremgår det af denne beretning, at produktionen har tendens til at overstige det forventede forbrug og følgelig bringe vinbøndernes indkomster i fare, fastsætter Rådet efter den i traktatens artikel 43, stk. 2, nævnte fremgangsmåde og som led i en obligatorisk fællesskabsplan de nødvendige bestemmelser om nyplantning og genbeplantning med henblik på at forhindre, at der opstår strukturbestesmte overskud.

6. Bestemmelserne i denne artikel er ikke til hinder for anvendelse af strengere nationale regler for nyplantning og genbeplantning.

7. Gennemførelsesbestemmelserne til stk. 1, 3 og 4 vedtages efter den i artikel 67 fastsatte procedure.

AFSNIT IV

Forskrifter vedrørende visse ønologiske fremgangsmåder og afsætning til forbrug

Artikel 32

1. Gør vejrforholdene i bestemte vinavlszoner inden for Fællesskabet det nødvendigt, kan de pågældende medlemsstater tillade en forhøjelse af det virkelige eller potentielle naturlige alkoholindhold udtrykt i volumen i friske druer, druemost, druemost i gæring, ung ikke færdiggæret vin, i det omfang disse produkter er produceret af de i artikel 49 omhandlede vinstoksorter, samt i vin, der er egnet til produktion af bordvin, samt i bordvin.

Det naturlige alkoholindhold kan alene forhøjes i de i første afsnit omhandlede produkter, når disses naturlige minimumsalkoholindhold i

— vinavlszone A er	5 % vol,
— vinavlszone B er	6 % vol,
— vinavlszone C I a) er	7,5 % vol,
— vinavlszone C I b) er	8 % vol,
— vinavlszone C II er	8,5 % vol,
— vinavlszone C III er	9 % vol.

Forhøjelsen af det naturlige minimumsalkoholindhold finder sted i overensstemmelse med de ønologiske fremgangsmåder, der er nævnt i artikel 33, og kan ikke overskride følgende grænseværdier:

— vinavlszone A:	3,5 % vol,
— vinavlszone B:	2,5 % vol,
— vinavlszone C:	2 % vol.

Den i foregående afsnit for vinavlszone A nævnte grænseværdi forhøjes indtil den 31. januar 1980 for produkter, der produceres i vindyrkningsområder, der skal fastlægges senere, af nærmere bestemte vinstoksorter med blå druer, til 4 % vol.

2. I år med udsædvanligt ugunstige vejrforhold kan det i stk. 1, tredje afsnit, nævnte alkoholindhold udtrykt i volumen forhøjes til følgende grænseværdier i:

— vinavlszone A:	4,5 % vol,
— vinavlszone B:	3,5 % vol.

Den i første led i foregående afsnit nævnte grænseværdi forhøjes til 5 % vol indtil den 31. januar 1980 for de produkter, der omhandles i stk. 1, fjerde afsnit.

3. De i denne artikel nævnte vinavlszoner er anført i bilag IV.

4. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel, særlig beslutningerne om tilladelse til de i stk. 2 fastsatte forhøjelser af alkoholindholdet, fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 67.

Artikel 33

1. Den i artikel 32 nævnte forhøjelse af det naturlige alkoholindhold udtrykt i volumen må kun foretages således:

a) for friske druer, druemost i gæring eller ung ikke færdiggæret vin, ved tilsætning af saccharose eller af koncentreret druemost;

b) for druemost, ved tilsætning af saccharose eller af koncentreret druemost eller ved delvis koncentrering;

c) for vin, der er egnet til produktion af bordvin, og bordvin, ved delvis koncentrering ved afkøling.

2. Anvendelsen af en af de i stk. 1 nævnte processer udelukker anvendelsen af de øvrige.

3. Den i stk. 1, litra a) og b), nævnte tilsætning af saccharose må kun foretages ved tørsukring og udelukkende i de vindyrkningsområder, i hvilke den gennemføres traditionelt eller undtagelsesvis overensstemmende med de pr. 8. maj 1970 gældende regler.

Indtil 30. juni 1979 kan dog tilsætning af saccharose i vandig opløsning finde sted i visse vindyrkningsområder i vinavlszone A på betingelse af, at volumenforøgelsen for det produkt, som opløsningen tilsættes, ikke udgør mere end 15 %.

4. Tilsætning af koncentreret druemost må ikke medføre af det oprindelige volumen af persede druer, af druemost, af druemost i gæring eller af ung ikke færdig-

gæret vin forøges med mere end 11 % i vinavlszone A, 8 % i vinavlszone B og 6,5 % i vinavlszone C.

Anvendes artikel 32, stk. 2, stiger grænseværdierne for volumenforøgelsen til 15 % i vinavlszone A og til 11 % i vinavlszone B.

5. Koncentrering må ikke medføre nogen formindskelse af det oprindelige volumen med mere end 20 % og i intet tilfælde forhøje det naturlige alkoholindhold med mere end 2 % vol i druemost, i vin, der er egnet til produktion af bordvin, eller i bordvin, der har undergået den nævnte proces.

6. I intet tilfælde må de nævnte processer bevirke en forhøjelse af det totale alkoholindhold i friske druer, druemost, druemost i gæring, ung ikke færdiggæret vin, vin, der er egnet til produktion af bordvin, eller i bordvin, der er undergået de nævnte processer, til mere end 11,5 % vol i vinavlszone A, 12 % vol i vinavlszone B, 12,5 % vol i vinavlszonerne C I a) og C I b), 13 % vol i vinavlszone C II og 13,5 % vol i vinavlszone C III.

For så vidt angår rødvin må det totale alkoholindhold i de i første afsnit nævnte produkter dog forhøjes til 12 % vol i vinavlszone A og til 12,5 % vol i vinavlszone B.

7. Vin, der er egnet til produktion af bordvin, samt bordvin må ikke koncentreres, såfremt de til deres fremstilling anvendte basisstoffer har været undergivet en af de i stk. 1, litra a) og b), nævnte processer.

8. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 67.

Artikel 34

1. For så vidt angår friske druer, druemost, druemost i gæring og ung ikke færdiggæret vin kan der

— i vinavlszonerne A, B, C I a) og C I b) ske delvis afsyring,

— i vinavlszone C II, med forbehold af bestemmelserne i stk. 3, ske tilsætning af syre og afsyring,

— i vinavlszone C III ske tilsætning af syre.

Tilsætning af syre må kun gennemføres indtil en maksimumsmængde af 1,50 g/l udtrykt i vinsyre eller 20 milliækvivalenter.

Endvidere kan den til koncentrering bestemte druemost delvis afsyres.

2. I år med usædvanlige vejrforhold kan

— ekstra tilsætning af syre tillades indtil en maksimumsmængde på 1,50 g/l udtrykt i vinsyre, eller 20 milliækvivalenter

  — til de i stk, 1 omhandlede produkter fra zone C II og C III,

  — eller til vine fra samme vinavlszoner, såfremt afsætningen sker i anlæg hos den person, som har forarbejdet de druer og den druemost, der er brugt til fremstillingen af disse vine;

— tilsætning af syre til de i stk. 1 omhandlede produkter tillades i vinavlszonerne C I a) og C I b) på de i stk. 1 for zonerne C II og C III nævnte betingelser;

— delvis afsyring af vine fra vinavlszonerne A, B, C I a), C I b) og C II tillades, såfremt afsyringen sker i anlæg hos den person, som har forarbejdet de druer og den druemost, der er brugt til fremstillingen af disse vine.

3. Tilsætning af syre og anden tilsætning, med mindre der træffes undtagelsesbestemmelser, som skal afgøres i hvert enkelt tilfælde, samt tilsætning af syre til og afsyring af et og samme produkt udelukker hinanden.

4. De i stk. 2 omhandlede tilladelser, de i stk. 3 omhandlede undtagelsesbestemmelser samt de øvrige gennemførelsesbestemmelser til denne artikel, herunder navnlig betingelserne for gennemførelsen af de i stk. 2 omhandlede processer, fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 67.

Artikel 35

1. Sødning af bordvine i tilfælde, hvor

a) friske druer, druemost, druemost i gæring, ung ikke færdiggæret vin, vin egnet til produktion af bordvin eller deraf produceret bordvin har undergået en af de i artikel 33, stk. 1, nævnte processer, er kun tilladt med druemost, der højst har samme totale alkoholinhold udtrykt i volumen som den pågældende bordvin;

b) de under litra a) nævnte produkter ikke har undergået en af de i artikel 33, stk. 1, nævnte processer, er kun tilladt med druemost eller koncentreret druemost på betingelse af, at den pågældende bordvins totale alkoholindhold ikke forhøjes med mere end 2 % vol.

2. Sødning af indførte vine til direkte konsum, der betegnes ved en geografisk benævnelse, er forbudt på Fællesskabets område.

Sødning af anden indført vin end den i første afsnit omhandlede er undergivet bestemmelser, der skal fastsættes senere.

3. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 67.

Artikel 36

1. Hver enkelt af de i artiklerne 33 og 34 nævnte processer er alene tilladt, når den gennemføres som en proces under forarbejdningen af de friske druer, druemosten, druemosten i gæring eller den unge ikke færdiggærede vin til vin egnet til produktion af bordvin eller til bordvin og foregår i den vinavlszone, i hvilken de anvendte friske druer er høstet. Det samme gælder med hensyn til koncentrering, tilsætning af syre til og afsyring af vin egnet til produktion af bordvin og af bordvin.

Hver af de i første afsnit nævnte processer skal anmeldes til de kompetente myndigheder. Det samme gælder med hensyn til de mængder saccharose eller koncentreret druemost, som fysiske eller juridiske personer eller sammenslutninger af sådanne personer, herunder producenter, tappere, forarbejdningsvirksomheder og forhandlere, der nærmere skal defineres, for udøvelsen af deres erhverv ligger inde med på samme tid og på samme sted som friske druer, druemost, druemost i gæring eller uaftappet vin. Anmeldelsen af disse mængder kan dog erstattes af indførelse i indgangs- og forbrugsregisteret.

2. Bortset fra de i artikel 34, stk. 2, første og tredje led, omhandlede processer må disse processer, medmindre der på grund af vejrforhold træffes undtagelsesbestemmelser, kun anvendes

— inden den 1. januar i vinavlszone C,

— inden den 16. marts i vinavlszone A og B,

og kun med hensyn til de produkter, der hidrører fra den vinhøst, der går umiddelbart forud for disse tidspunkter.

Dog kan

— koncentrering ved afkøling foretages hele året,

— den i artikel 34, stk. 2, første led, omhandlede proces kun foretages før den 16. maj og kun med hensyn til de produkter, der hidrører fra den vinhøst, der går umiddelbart forud for dette tidspunkt,

— den i artikel 34, stk. 2, tredje led, omhandlede proces kun foretages før den 16. juni og kun med hensyn til de produkter, der hidrører fra den vinhøst, der går umiddelbart forud for dette tidspunkt.

3. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel, og særlig undtagelserne, den i stk. 1, andet afsnit, omhandlede forpligtelse samt afvigelserne fra de i stk. 2, første afsnit, fastsatte tidspunkter fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 67.

Artikel 37

De bestemmelser i artikel 32-36, der finder anvendelse for produkter høstet i de områder i Fællesskabet, der ikke er omfattet af de i bilag IV nævnte vinavlszoner, fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 67.

Artikel 38

Medmindre Rådet på forslag af Kommissionen med kvalificeret flertal fastsætter en undtagelsesordning, kan blanding af friske druer, druemost, druemost i gæring eller ung ikke færdiggæret vin — såfremt et af disse produkter ikke har alle de foreskrevne egenskaber, som kræves til fremstilling af vin, som er egnet til produktion af bordvin, eller af bordvin — med produkter, af hvilke sådan vin kan fremstilles, eller med bordvin, hverken resultere i en til produktion af bordvin egnet vin eller i en bordvin.

Artikel 39

1. Fuldstændig udpresning af persede eller upersede druer og udpresning af vinbærme er forbudt. Det samme gælder fornyet gæring af presserester fra vindruer til andre formål end destillation.

2. Medmindre Rådet på forslag af Kommissionen og med kvalificeret flertal vedtager en undtagelsesordning, og bortset fra de i stk. 5 omhandlede producenter, skal enhver fysisk eller juridisk person eller sammenslutning af sådanne personer, der fremstiller vin, lade de presserester fra vindruer og den vinbærme, der fremkommer ved denne fremstilling, eller i mangel deraf en tilsvarende mængde vin af egen høst destillere.

Såfremt de personer, hvem der i henhold til første afsnit påhviler en destillationspligt, ikke ligger inde med alle eller visse af biprodukterne i forbindelse med vinfremstilling, er de frigjort fra denne forpligtelse for så vidt angår de mængder, for hvilke de kan fremlægge bevis for, at destillationen er foretaget af de personer, som har leveret dem druemost, druemost i gæring eller ung ikke færdiggæret vin.

Medlemsstaterne træffer afgørelse om de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at der sker rimelig anvendelse af andet afsnit for så vidt angår forbindelserne mellem de personer, som har foretaget vinfremstillingen, og dem, som har leveret produkterne i forbindelse hermed.

3. Den mængde alkohol i produkter, som i henhold til stk. 2 leveres til destillation, må højst udgøre 10 % af de volumendele alkohol, som naturligt indeholdes i de produkter, der anvendes til produktion af vin. Fastsættelse af disse volumendele foretages på grundlag af et fast, naturligt minimumsalkoholindhold udtrykt i volumen, der fastsættes for hvert vinproduktionsår og hver vinavlszone.

4. Personer, som er undergivet den i stk. 2 nævnte forpligtelse til destillation, kan på visse betingelser frigøre sig for denne forpligtelse ved

— at anvende bærme, presserester fra vindruer eller eventuelt den pågældende vin til brændevinsfabrikation,

— under kontrol at trække biprodukterne fra vinfremstillingen tilbage.

5. Producenter, hvis vinmarker ligger i vinavlszone A eller i den i Tyskland beliggende del af vinavlszone B, er fritaget for den i stk. 2 omhandlede forpligtelse til at destillere.

6. Rådet fastsætter med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen bestemmelserne vedrørende destillation af de pågældende produkter og særlig

— den pris, der efter alkoholindholdet skal betales for presserester fra vindruer, vinbærme og eventuelt for vin, der måtte indleveres til destillation,

— kriterierne for fastsættelse af støtten, således at det er muligt at afsætte de fremstillede produkter,

— den del af interventionsorganernes udgifter, der finansieres af Den europæiske udviklings- og garantifond for Landbruget, garantisektionen,

— de bestemmelser, hvorefter stk. 4 kan anvendes.

Efter samme fremgangsmåde kan Rådet fritage visse produktionsområder for den i stk. 2 omhandlede forpligtelse.

7. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel og navnlig det i stk. 3 omhandlede faste naturlige alkoholindhold udtrykt i volumen fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 67.

Artikel 40

1. De i artikel 39, stk. 3, omhandlede alkoholmængder kan forhøjes.

Den tillægssats, der skal fastsættes, må højst være 6 %. Den fastsættes hvert år inden den 16. december på grundlag af prognosen. Den faktisk anvendte sats skal dog sikre ligevægt mellem forpligtelserne inden for Fællesskabets dyrkningsområder under hensyntagen til den i artikel 41 omhandlede obligatoriske destillation af vin fremstillet af druer til spisebrug.

En afpasning af tillægssatsen kan vedtages, idet der afhængigt af de enkelte områder tages hensyn til et eller flere af følgende kriterier:

— udbyttet pr. ha,

— vinstoksorterne,

— vinens farve eller vintype,

— alkoholindhold udtrykt i volumen.

2. Den i stk. 1 omhandlede forhøjelse gælder for alle vinproducenter bortset fra producenter,

— hvis vinmarker ligger i den italienske del af zonerne C,

— af k.v.b.d., for den del af deres høst, som er berettiget til denne benævnelse,

— der er fritaget i medfør af artikel 39, stk. 2 og 5, samt artikel 39, stk. 6, andet afsnit.

3. Opkøbsprisen for vin, der i forbindelse med anvendelsen af stk. 1 leveres til destillation, fastsættes til 50 % af den orienteringspris for bordvin af type A I, der træder i kraft i det pågældende høstår.

Dog fastsættes denne pris for produktionsåret 1978/79 til 55 % af den i første afsnit omhandlede orienteringspris.

Den pris, der betales af destillatøren, må ikke ligge under opkøbsprisen.

4. Rådet fastsætter med kvalificeret flertal på forslag fra Kommissionen de almindelige regler for den i stk. 3 nævnte destillation, navnlig

— de betingelser, på hvilke destillationen kan foretages,

— kriterierne for fastsættelse af støtten, således at det er muligt at afsætte de fremstillede produkter.

5. Afgørelsen om fastsættelse af den i stk. 1 omhandlede tillægssats og gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel vedtages efter fremgangsmåden i artikel 67.

Artikel 41

1. Medmindre der træffes undtagelsesbestemmelser, må vin, fremstillet af druer til spisebrug, som ikke er opført som druesorter til vinpersning i klassificeringen over vinstoksorter for den administrative enhed, hvor de

har oprindelse, kun afsættes til destillationsvirksomheder med henblik på destillation.

2. Opkøbsprisen for vin, der i forbindelse med anvendelsen af stk. 1 leveres til destillation, er lig med 50 % af den orienteringspris for bordvin af type A I, der træder i kraft i det pågældende produktionsår.

Dog fastsættes den for produktionsåret 1978/79 til 55 % af den i første afsnit omhandlede orienteringspris.

Den pris, der betales af destillationsvirksomheden, må ikke ligge under opkøbsprisen.

3. Rådet fastsætter med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen de almindelige regler for den i stk. 1 nævnte destillation, navnlig

— de betingelser, under hvilke destillationen kan foretages,

— kriterierne for fastsættelse af støtten, således at det er muligt at afsætte de fremstillede produkter.

4. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel samt undtagelsesbestemmelser til stk. 1 fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 67.

Samme fremgangsmåde anvendes ved fastlæggelsen af vilkårene for anvendelsen af stk. 1 på sorter, som er opført i klassificeringen for den samme administrative enhed både som druer til persning og som druer til spisebrug. Det skal ved disse vilkår sikres, at de mængder vin, der fremkommer ved fremstilling af vin af druer af ovennævnte sorter, der er høstet i den pågældende administrative enhed, og som normalt anvendes til vinfremstilling, fritages for de i stk. 1 fastsatte forpligtelser.

Artikel 42

1. Tilsætning af alkohol til de i artikel 1, stk. 2, nævnte produkter er forbudt, bortset fra de under nr. 4, 12 og 21 i bilag II nævnte produkter.

2. Rådet træffer med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen afgørelse om undtagelser fra bestemmelserne i stk. 1, navnlig for så vidt angår særlige anvendelsesformål eller produkter bestemt til udførsel.

3. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 67.

Artikel 43

1. Ved sammenstikning anses, med forbehold af bestemmelserne i nedenstående stykker, som bordvin alene sådanne produkter, der produceres ved sammenstikning af bordvine indbyrdes og af bordvine med vine egnede til produktion af bordvin, såfremt de pågældende egnede vines naturlige totale alkoholindhold ikke overstiger 17 % vol.

2. Med forbehold af artikel 48, stk. 4, femte afsnit, kan der ved sammenstikning af en til produktion af bordvin egnet vin med

a) en bordvin kun fremstilles en bordvin, såfremt den pågældende proces finder sted i den vinavlszone, i hvilken den til produktion af en bordvin egnede vin er blevet produceret;

b) en anden til produktion af bordvin egnet vin kun fremstilles en bordvin, når

— denne anden til produktion af bordvin egnede vin er produceret i samme vinavlszone, og

— denne proces finder sted i samme vinavlszone.

3. Der kan ikke fremstilles en bordvin ved sammenstikning af en vin egnet til produktion af hvid bordvin eller af en hvid bordvin med en vin egnet til produktion af rød bordvin eller med en rød bordvin.

Denne bestemmelse udelukker dog ikke, at vin egnet til produktion af hvid bordvin eller hvid bordvin i visse tilfælde, der senere skal fastlægges, sammenstikkes med vin egnet til produktion af rød bordvin eller med rød bordvin, såfremt det fremstillede produkt udviser en rød bordvins kendetegn.

4. Sammenstikning af en vin med oprindelse i et tredjeland med en vin fra Fællesskabet, samt indbyrdes sammenstikning af vine, der har oprindelse i tredjelande, og som befinder sig på Fællesskabets geografiske område, er forbudt, medmindre Rådet med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen fastsætter en undtagelsesbestemmelse.

Dog er de i foregående afsnit omhandlede sammenstikninger tilladt i frizoner, såfremt de vine, der herved fremkommer, er bestemt til forsendelse til et tredjeland.

Rådet fastsætter med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen gennemførelsesbestemmelserne til andet afsnit, navnlig bestemmelser, der vedrører betegnelsen for den pågældende vin, og bestemmelser der gør det muligt at undgå enhver forveksling med en fællesskabsvin.

5. Konstateres det i bestemte vindyrkningsområder inden for Fællesskabet, at der på grund af anvendelsen af bestemmelserne i stk. 1—4 opstår vanskeligheder, kan de pågældende medlemsstater rette henvendelse til Kommissionen, der træffer alle egnede foranstaltninger, som dog ikke må føre til en indskrænkning af bestemmelserne i denne artikel om sammenstikning.

6. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel, særlig bestemmelserne om anvendelse af til produktion af bordvin egnede vine, fastsættes om fornødent efter fremgangsmåden i artikel 67.

Artikel 44

1. Med forbehold af mere restriktive bestemmelser, som medlemsstaterne måtte anvende for vin, der er fremstillet på deres område, må totalindholdet af svovldioxid i vin ved overgangen til direkte konsum, bortset fra mousserende vin og hedvin, ikke overstige:

a) 175 mg/l for rødvin,

b) 225 mg/l for hvidvin og rosévin.

2. Uanset stk. 1, litra a) og b), forhøjes det maksimale indhold af svovldioxid for så vidt angår vine med et indhold af restsukker udtrykt i invertsukker på 5 g/l eller derover til

a) 225 mg/l for rødvine, og 275 mg/l for hvidvine og rosévine;

b) 300 mg/l for vine, der er berettiget til betegnelsen »Spätlese« i henhold til Fællesskabets bestemmelser, og for hvide k.v.b.d., der er berettiget til de kontrollerede oprindelsesbetegnelser »Bordeaux supérieur«, »Graves de Vayres«, »Côtes de Bordeaux Saint-Marcaire«, »Premières Côtes de Bordeaux«, »Sainte-Foy Bordeaux«, »Côtes de Bergerac«, eventuelt efterfulgt af betegnelsen »Côtes de Saussignac«, »Haut-Montravel«, »Côtes de Montravel«, »Rosette«;

c) 350 mg/l for vine, der er berettiget til betegnelsen »Auslese« i henhold til Fællesskabets bestemmelser, og for hvidvine, som er berettiget til betegnelsen »bedre vin med oprindelsesbetegnelse« i henhold til den rumænske lovgivning, og som har ret til følgende navne: Murfatlar, Cotnari, Tîrnave, Pietroasele, Valea Călugărească;

d) 400 mg/l for vine, der er berettiget til betegnelserne »Beerenauslese«, »Ausbruch«, »Ausbruchwein« og »Trockenbeerenauslese« i henhold til Fællesskabets bestemmelser, samt hvide k.v.b.d. der er berettiget til de kontrollerede oprindelsesbetegnelser »Sauternes«, »Barsac«, »Cadillac«, »Cérons«, »Loupiac«, »Sainte-Croix-du-Mont«, »Monbazillac«, »Bonnezeaux«, »Quarts de Chaume«, »Coteaux du Layon«, »Coteaux de l'Aubance«, »Graves Supérieures«, »Jurançon«.

3. Rådet kan med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen ændre de i stk. 2, litra b), c) og d), omhandlede benævnelser.

4. Kræver vejrforholdene det, kan det fastsættes, at de pågældende medlemsstater i visse af Fællesskabets dyrkningsområder for vin, der er fremstillet på deres område, kan give tilladelse til, at det i denne artikel nævnte samlede maksimumsindhold af svovldioxid på under 300 mg/l forøges med højst 25 mg/l.

5. Inden den 1. september 1981 træffer Rådet for så vidt angår de i stk. 1 og 2 omhandlede grænser med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen afgørelse om de formindskelser af det maksimale totalindhold af svovldioxid i vin, der er foreneligt med den videnskabelige viden og den teknologiske udvikling. Med henblik herpå forelægger Kommissionen senest den 1. april 1981 en rapport ledsaget af egnede forslag med henblik på en nedsættelse af det maksimale totalindhold af svovldioxid i vin på mindst 25 mg/l, for så vidt den videnskabelige viden og den teknologiske udvikling tillader det.

6. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel, den i stk. 4 omhandlede bestemmelse og overgangsforanstaltningerne vedrørende vine, der er fremstillet inden den 1. september 1978, fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 67.

Artikel 45

1. Indholdet af flygtig syre må højst være på

— 18 milliækvivalenter for druemost i gæring,

— 18 milliækvivalenter for hvid- og rosévine,

— 20 milliækvivalenter for rødvine.

2. Det i stk. 1 omhandlede indhold gælder for

— produkter, der er fremstillet af druer høstet i Fællesskabet, på fremstillingsstadiet og i alle afsætningsled,

— druemost i gæring og vin med oprindelse i tredjelande på alle stadier efter indførselen til Fællesskabets geografiske område.

3. Der kan fastsættes undtagelsesbestemmelser til stk. 1 for

a) visse k.v.b.d. samt for visse bordvine, der er betegnet i henhold til artikel 54, stk. 2, når de

— er lagret i mindst to år, eller

— er fremstillet efter særlige metoder;

b) vin med et totalt alkoholindhold på 13 % vol eller derover.

4. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel, og især de i stk. 3 nævnte undtagelsesbestemmelser, fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 67.

Artikel 46

1. For så vidt angår de under nr. 1—5, 8—11 og 13 i bilag II definerede produkter samt koncentreret druemost og mousserende vin, som defineret i artikel 2 i Rådets forordning (EØF) nr. 339/79 af 5. februar 1979 om definition af visse produkter med oprindelse i tredjelande, henhørende under pos. 20.07, 22.04 og 22.05 i den fælles toldtarif [1], er alene de ønologiske fremgangsmåder og behandlingsmetoder tilladt, der er omhandlet i denne forordning, og især i bilag III eller i andre fællesskabsbestemmelser, som finder anvendelse inden for vinsektoren.

De i første afsnit omhandlede fremgangsmåder og behandlingsmetoder må alene anvendes for at opnå en tilfredsstillende vinifikation eller en god konservering af de pågældende produkter; navnlig er det ikke tilladt at blande eller sammenstikke

— bordvine med hinanden, eller

— vine, der er egnet til fremstilling af bordvine, med hinanden eller med bordvine, eller

— k.v.b.d. med hinanden, eller

— importerede vine med hinanden,

såfremt en af komponenterne ikke er i overensstemmelse med bestemmelserne i denne forordning eller med de bestemmelser, der er fastsat i medfør af denne.

De nærmere angivelser for renhed og ensartethed af de ønologiske stoffer, der er omhandlet i bilag III, er de angivelser, som fastsættes ved den på området gældende fællesskabsret eller, i mangel heraf, de angivelser, som er i overensstemmelse med den nationale lovgivning.

2. Uanset stk. 1, første afsnit, kan medlemsstaterne med hensyn til de i bilag III omhandlede ønologiske fremgangsmåder og behandlingsmetoder indføre strengere bestemmelser for at sikre, at k.v.b.d. og bordvin, der er betegnet i henhold til artikel 54, stk. 2, og fremstillet på deres eget område, bevarer de egenskaber, der i særlig grad kendetegner den.

Medlemsstaterne meddeler Kommissionen de bestemmelser, de indfører i medfør af første afsnit.

---

[1] Se side 57 i denne Tidende.

Kommissionen træffer de fornødne foranstaltninger for at bringe disse bestemmelser til de øvrige medlemsstaters kendskab.

3. Den i bilag III, punkt 2, litra t), nævnte anvendelse af ønocyanin til korrektion af rødvins farve er alene tilladt producenterne og udelukkende i de vindyrkningsområder, hvor denne anvendelse sker sædvanemæssigt eller undtagelsesvis i henhold til de pr. 1. juni 1970 gældende regler, og kun indtil den 31. august 1980.

Den i bilag III, punkt 2, litra u), nævnte anvendelse af harpikser som kationbyttere på natriumbasis for at forhindre, at der fremkaldes bundfældning af overskydende calcium ved afsætningen af vinen, er tilladt indtil den 31. august 1980 i de medlemsstater, hvor denne fremgangsmåde var tilladt den 1. september 1977, og på betingelse af, at de fremstillede produkter ikke sendes uden for disse medlemsstater.

Den i bilag III, punkt 2, litra w), nævnte anvendelse af sølvchlorid til at fjerne smags- og lugtefejl ved vinen er tilladt indtil den 31. august 1979 i de medlemsstater, hvor denne fremgangsmåde var tilladt den 1. september 1977, og på betingelse af, de fremstillede produkter ikke sendes uden for disse medlemsstater.

Medlemsstaterne kan tillade anvendelsen af kobbersulfat som anført i bilag III, punkt 2, litra x), til at fjerne smags- eller lugtefejl ved vinen i de produktionsområder, hvor kobbersulfat ikke har været anvendt ved behandlingen af vinplanterne.

Til en og samme vin er benyttelsen af sølvchlorid og kobbersulfat forbudt.

Med hensyn til de i bilag III, punkt 2, litra p), omhandlede behandlinger, kan medlemsstaterne for alle de rødvine, der produceres på deres område, bestemme, at der i stedet for kaliumferrocyanid kan anvendes calciumphytat.

4. Med forbehold af undtagelse, der fastsættes af Rådet med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen, er det forbudt at tilsætte vand til de i artikel 1 omhandlede produkter. Dog er opløsning i vand af visse ønologiske stoffer tilladt, når det er nødvendigt for disses anvendelse.

5. Rådet kan med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen, for så vidt angår de i stk. 1 omhandlede produkter, indskrænke eller forbyde anvendelse af de ønologiske fremgangsmåder eller behandlingsmetoder, der omhandles i bilag III.

6. Efter fremgangsmåden i artikel 67 fastsættes

— de nærmere regler, hvorefter visse ønologiske fremgangsmåder og behandlingsmetoder, der finder anvendelse i tredjelande, kan sidestilles med dem, der omhandles i bilag III,

— de øvrige gennemførelsesbestemmelser til denne artikel.

Artikel 47

1. Den enkelte medlemsstat kan i forsøgsøjemed for et tidsrum på højst tre år tillade anvendelse af visse ønologiske fremgangsmåder eller behandlingsmetoder, der ikke er angivet i denne forordning, forudsat at

— de mængder, der gøres til genstand for disse fremgangsmåder eller behandlingsmetoder, højst andrager 50 000 hl pr. år og pr. forsøg

— de derved fremkomne produkter ikke sendes uden for den medlemsstat, på hvis område forsøget er foretaget.

2. Inden udløbet af det i stk. 1 omhandlede tidsrum forelægger den pågældende medlemsstat Kommissionen en meddelelse om det forsøg, hvortil der er givet tilladelse. Kommissionen underretter de øvrige medlemsstater om resultatet af dette forsøg. Den pågældende medlemsstat kan i givet fald og afhængigt af dette resultat forelægge Kommissionen en anmodning om fastsættelse af det nævnte forsøg for et nyt tidsrum på højst 3 år, eventuelt med en større mængde end ved det første forsøg. Til støtte for sin anmodning fremlægger den pågældende medlemsstat passende dokumentation.

3. Kommissionen træffer afgørelse om den i stk. 2 omhandlede anmodning efter fremgangsmåden i artikel 67; den kan samtidig beslutte, at forsøget ligeledes kan finde sted i andre medlemsstater på samme betingelser.

4. Efter at have indsamlet alle oplysninger vedrørende det pågældende forsøg kan Kommissionen ved afslutningen af det i stk. 1 omhandlede tidsrum, i givet fald det i stk. 2 omhandlede tidsrum, forelægge Rådet et forslag om, at den ønologiske fremgangsmåde eller behandlingsmetode, som har været anvendt i det pågældende forsøg, tillades endeligt. Rådet træffer i så fald afgørelse med kvalificeret flertal.

5. Om fornødent fastsættes gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel efter fremgangsmåden i artikel 67.

Artikel 48

1. Benævnelsen »bordvin« forbeholdes den i bilag II under punkt 11 definerede vin.

2. Af produkterne under pos. 22.05 i den fælles toldtarif må der inden for Fællesskabet til direkte konsum kun tilbydes eller leveres hedvin, mousserende vin, mousserende vin tilsat kulsyre, perlevin, perlevin tilsat kulsyre, k.v.b.d., samt eventuelt, og uanset artikel 51, stk. 1, de i artikel 50, stk. 1 og 2, nævnte vine samt bordvin.

3. a) Medmindre der træffes undtagelsesbestemmelser for vin på flaske, hvor det kan godtgøres, at påfyldningen er sket før den 1. september 1971, må vin, bortset fra k.v.b.d., som hidrører fra de i artikel 49 nævnte vinstoksorter, men som ikke svarer til definitionerne under punkt 10—16 i bilag II, kun anvendes til vindyrkerens eget forbrug, til produktion af vineddike eller til destillation.

I år med ugunstige vejrforhold kan det dog bestemmes, at produkter fra vinavlszonerne A og B, som ikke har det for den pågældende vinavlszone fastsatte naturlige minimumsindhold af alkohol udtrykt i volumen, anvendes inden for Fællesskabet til fremstilling af mousserende vin eller mousserende vin tilsat kulsyre, såfremt de har et virkeligt alkoholindhold udtrykt i volumen på mindst 8,5 % vol, eller til fremstilling af perlevin tilsat kulsyre. I så fald foretages tilsætning inden for de i artikel 32, stk. 2, nævnte grænseværdier;

b) Medmindre Rådet med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen træffer anden bestemmelse, må

— friske druer,

— druemost,

— druemost i gæring,

— ung ikke færdiggæret vin,

— vine,

fra vinstoksorter, som ikke nævnes i klassificeringen, alene afsættes til produktion af vineddike eller til destillation. Disse produkter kan dog anvendes til vindyrkerens eget forbrug.

4. Druer af vinstoksorter, der er plantet i strid med fællesskabsbestemmelser eller nationale bestemmelser vedrørende nyplantning og genbeplantning, må ikke anvendes til fremstilling af bordvin. Produkter, der er fremstillet af sådanne druer, må kun afsættes til destillation. Af disse produkter må der dog kun fremstilles alkohol med et virkeligt alkoholindhold på højst 80 % vol.

5. Med forbehold af mere restriktive bestemmelser, som medlemsstaterne kan gennemføre for fremstilling på deres område af produkter, der ikke henhører under pos. 22.05 i den fælles toldtarif, kan druemost, hvis gæring er standset ved tilsætning af alkohol, kun anvendes til fremstilling af disse varer.

Druesaft og koncentreret druesaft med oprindelse i Fællesskabet må ikke anvendes til fremstilling af eller

som tilsætning til vin. Disse produkter kontrolleres med hensyn til deres bestemmelse.

Iværksættelse af alkoholisk gæring af disse produkter er forbudt på Fællesskabets geografiske område.

Denne bestemmelse finder ikke anvendelse på produkter, der i Det forenede Kongerige og Irland er bestemt til fremstilling af produkter henhørende under pos. 22.07 i den fælles toldtarif, for hvilke en sammensat benævnelse, hvori ordet »vin« forekommer, af medlemsstaterne kan tillades anvendt i henhold til artikel 54, stk. 1, første afsnit.

Vin, der er egnet til fremstilling af bordvin, men som ikke har opnået det for bordvin krævede minimumsalkoholindhold udtrykt i volumen, må kun afsættes til fremstilling af mousserende vin, til eddikefremstilling, destillation og andre industriformål. Tilsætning til sådan vin samt sammenstikning heraf med bordvin med henblik på at hæve det virkelige alkoholindhold udtrykt i volumen til det for bordvin krævede niveau, må kun finde sted hos vinproducenten eller for dennes regning.

Af vinbærme og presserester fra vindruer med oprindelse i Fællesskabet må der hverken fremstilles vin eller andre drikkevarer, som er bestemt til direkte konsum, bortset fra alkohol, brændevin eller piquettevin.

Piquettevin må, såfremt dens fremstilling tillades af den pågældende medlemsstat, kun anvendes til destillation eller til vindyrkerens eget forbrug.

Vin, tilsat alkohol, bestemt til destillation må kun anvendes til destillation.

6. De i stk. 3, litra a), første og andet afsnit, fastsatte undtagelser samt gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 67.

Artikel 49

1. Medmindre Rådet med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen træffer anden bestemmelse, kan i Fællesskabet kun druer af de i artikel 30 omhandlede anbefalede eller godkendte vinstoksorter samt deraf afledte produkter anvendes til fremstilling af

— druemost, hvis gæring er standset ved tilsætning af alkohol,

— koncentreret druemost,

— vin, der er egnet til fremstilling af bordvin,

— bordvin,

— k.v.b.d.,

— hedvin.

2. Druer, der stammer fra parceller, som er beplantet med sorter klassificeret som midlertidigt godkendte sorter, betragtes dog ligeledes som egnede til fremstilling af de i stk. 1 nævnte produkter bortset fra k.v.b.d.,

a) når det drejer sig om

— sorter fremkommet ved artskrydsning (direkte producerende hybrider): indtil den 31. december 1979,

— andre sorter: indtil den 31. december 1983, såfremt de er klassificeret som midlertidigt godkendt inden den 31. december 1976;

b) når den pågældende sort er blevet klassificeret som midlertidigt godkendt efter den 31. december 1976: i 15 år fra det tidspunkt, hvor denne sort klassificeres som sådan.

Artikel 50

1. De i artikel 1, stk. 2, litra a) og b), omhandlede produkter kan alene indføres, når følgende betingelser er opfyldt:

a) for alle ovennævnte produkter:

— de skal opfylde de bestemmelser, som gælder for produktion, afsætning og i givet fald levering til direkte konsum i oprindelsestredjelandet; opfyldelse af denne betingelse godtgøres ved fremlæggelse af en attest, udstedt af et organ i oprindelsestredjelandet, som er opført på en liste, der skal opstilles senere,

— når de er bestemt til direkte konsum, skal de ledsages af en analyserklæring udarbejdet af et organ eller en myndighed, som er udpeget af oprindelsestredjelandet;

b) for vin bestemt til direkte konsum, bortset fra hedvin og mousserende vin:

— den skal have et virkeligt alkoholindhold på mindst 9 % vol og et totalt alkoholindhold på højst 15 % vol,

— den skal have et totalt syreindhold udtrykt i vinsyre på mindst 4,5 g/l, dvs. 60 milliækvivalenter,

— den skal have et flygtigt syreindhold på under 19 milliækvivalenter

2. Rådet fastsætter med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen de almindelige gennemførelsesbestemmelser til stk. 1.

Det kan efter samme fremgangsmåde bestemmes, at

a) visse vine med oprindelse i de i stk. 1, litra b), omhandlede tredjelande og med en geografisk benævnelse kan leveres til direkte konsum, såfremt deres virkelige alkoholindhold er mindst 8,5 % vol, eller deres totale alkoholindhold overstiger 15 % vol uden tilsætning;

b) der for visse af de i stk. 1 omhandlede produkter, som transporteres i begrænsede mængder og påfyldes små beholdere, gives fritagelse for fremlæggelse af den i stk. 1, litra a), omhandlede attest og analyseerklæring;

c) der for visse vine, der ledsages af et certifikat for oprindelsesbetegnelse eller et oprindelsescertifikat, helt eller delvis kan gives fritagelse for de krav, der er gengivet i den i stk. 1, litra a), omhandlede attest og analyseerklæring.

3. Medmindre Rådet med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen træffer anden bestemmelse, må friske druer, druemost, druemost i gæring, koncentreret druemost, druemost, hvis gæring er standset ved tilsætning af alkohol, druesaft og koncentreret druesaft, der har oprindelse i tredjelande, og som befinder sig på Fællesskabets geografiske område, ikke anvendes til fremstilling af eller som tilsætning til vin.

Dette er dog tilladt i frizoner, såfremt den fremstillede vin er bestemt til forsendelse til et tredjeland.

Rådet fastsætter med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen gennemførelsesbestemmelserne til andet afsnit, særlig om den pågældende vins benævnelse og de bestemmelser, der gør det muligt at undgå enhver forveksling med fællesskabsvin.

Med forbehold af andet afsnit er igangsætning af alkoholisk gæring for de i første afsnit nævnte produkter forbudt på Fællesskabets geografiske område. Dette gælder dog ikke produkter, der i Det forenede Kongerige og Irland er bestemt til fremstilling af produkter henhørende under pos. 22.07 i den fælles toldtarif, for hvilke medlemsstaterne i henhold til artikel 54, stk. 1, første afsnit, kan give tilladelse til anvendelse af en sammensat benævnelse, hvori ordet »vin« forekommer.

Med forbehold af mere restriktive bestemmelser, som medlemsstaterne kan gennemføre for fremstilling på deres område af produkter, der ikke henhører under pos. 22.05 i den fælles toldtarif, må druemost, hvis gæring er standset ved tilsætning af alkohol, dersom den er indført, kun anvendes til fremstilling af disse varer.

Af vinbærme, presserester fra vindruer, piquettevin og vin, tilsat alkohol, bestemt for destillation må der, dersom disse er indført, hverken fremstilles vin eller andre drikkevarer, som er bestemt til direkte konsum; af indført vin, tilsat alkohol, bestemt for destillation må der dog fremstilles brændevin.

4. De i stk. 3, første afsnit, nævnte produkter kontrolleres med hensyn til deres anvendelse. Der kan træffes afgørelse om obligatorisk tilsætning af en indikator til indført druemost, indført druemost i gæring, indført koncentreret druemost, indført druemost, hvis gæring er standset ved tilsætning af alkohol, samt til indført druesaft, også koncentreret.

5. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 67.

Artikel 51

1. Medmindre Rådet på forslag af Kommissionen og med kvalificeret flertal træffer anden bestemmelse, må hverken indførte eller ikke indførte produkter, som henhører under pos. 22.05 i den fælles toldtarif, og som har været genstand for ønologiske fremgangsmåder, der ikke er tilladt efter fællesskabsbestemmelserne eller, i mangel deraf, efter de nationale forskrifter, eller som ikke er i overensstemmelse med bestemmelserne i denne forordning eller med de bestemmelser, der er fastsat i medfør af denne, udbydes eller afsættes til direkte konsum.

Det samme gælder for:

— produkter, der er nævnt i artikel 1, stk. 2, litra a), b) og c), og som ikke er af god, sædvanlig handelsmæssig kvalitet,

— produkter, der er nævnt i artikel 1, stk. 2, og som ikke svarer til definitionerne i bilag II til denne forordning eller til bestemmelser, der er fastsat i medfør af denne forordning.

2. Betingelserne for oplagring og afsætning, anvendelsen af de i stk. 1 omhandlede produkter samt fastlæggelsen af de kriterier, der i enkelttilfælde gør det muligt at undgå en uforholdsmæssig strenghed, samt gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 67.

Artikel 52

1. Indførte vine, der er bestemt til direkte konsum, og som betegnes ved en geografisk benævnelse, kan på

betingelse af gensidighed ved afsætning inden for Fællesskabet undergives den kontrol og den beskyttelse, der er fastsat i artikel 17 i forordning (EØF) nr. 338/79 for k.v.b.d.

2. Bestemmelserne i stk. 1 gennemføres ved aftaler med de pågældende tredjelande, der forhandles og indgås efter fremgangsmåden i traktatens artikel 113.

3. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 67.

Artikel 53

1. De i artikel 1 nævnte produkter må kun bringes i omsætning inden for Fællesskabet, når de ledsages af et af myndighederne kontrolleret dokument.

2. Fysiske eller juridiske personer eller sammenslutninger af sådanne personer, der ligger inde med de i artikel 1 nævnte produkter med henblik på udøvelse af deres erhverv, navnlig producenter, aftappere, forarbejdere samt vinhandlere, der nærmere skal fastlægges, skal føre bøger, navnlig over ind- og udgang af de nævnte produkter.

3. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel, særlig det i stk. 1 nævnte dokuments art og type, samt undtagelserne til denne artikel fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 67.

Artikel 54

1. Rådet fastsætter med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen om fornødent reglerne for de i artikel 1 nævnte produkters betegnelse og præsentation.

Indtil de i første afsnit nævnte regler bringes i anvendelse, gælder på dette område de af medlemsstaterne fastsatte regler.

2. Medlemsstaterne kan gøre anvendelsen af en geografisk benævnelse som betegnelse for en bordvin betinget specielt af, at den pågældende vin produceres fuldstændigt af bestemte, udtrykkeligt udvalgte vinstoksorter og udelukkende hidrører fra det nøjagtigt afgrænsede område, hvis navn den bærer.

3. Med forbehold af supplerende regler vedrørende betegnelsen af produkterne, som senere skal fastsættes, er anvendelsen af en geografisk benævnelse til betegnelse af bordvin, som produceres ved sammenstikning af vin af druer fra forskellige produktionsområder, dog tilladt, såfremt mindst 85 % af den ved sammenstikningen fremkomme bordvin hidrører fra det produktionsområde, hvis navn den bærer.

Anvendelsen af en geografisk benævnelse for et i vinavlszone A eller vinavlszone B beliggende dyrkningsområde til betegnelse af hvid bordvin er dog alene tilladt, når de produkter, som den sammenstukne vin består af, hidrører fra den pågældende vinavlszone, eller såfremt den pågældende vin produceres ved sammenstikning af bordvin fra vinavlszone A med bordvin fra vinavlszone B.

4. Hver enkelt medlemsstat drager omsorg for kontrollen med og beskyttelsen af de bordvine, der betegnes i henhold til bestemmelserne i stk. 2.

5. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 67.

AFSNIT V

Almindelige bestemmelser

Artikel 55

De i artikel 1 nævnte produkter, til hvis fremstilling eller forarbejdning der er anvendt produkter, som ikke omfattes af traktatens artikel 9, stk. 2, og artikel 10, stk. 1, hører ikke til de produkter, der frit kan omsættes inden for Fællesskabet.

Artikel 56

Konstateres det på Fællesskabets marked for vin, at priserne væsentligt overstiger den for en vintype fastsatte orienteringspris, og skønnes det, at denne situation vil vare ved og således medføre markedsforstyrrelser, kan de nødvendige foranstaltninger træffes.

Rådet fastsætter med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen de almindelige gennemførelsesbestemmelser til denne artikel.

Artikel 57

1. I det omfang det er nødvendigt for at støtte markedet for bordvin, kan der træffes interventionsforanstaltninger for de i artikel 1, stk. 2, litra b), nævnte produkter, bortset fra bordvin.

2. Rådet træffer med kvalificeret flertal og på forslag af Kommissionen disse foranstaltninger.

3. Om nødvendigt fastsættes gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel efter fremgangsmåden i artikel 67.

Artikel 58

1. Når omfanget af de disponible mængder i Fællesskabet forhøjet med mængden af indført vin fra Algeriet, Marokko og Tunesien medfører forstyrrelser på fællesskabsmarkedet, iværksættes der en særlig bordvinsdestillation, forbeholdt producentsammenslutninger.

Destillation finder sted til en pris, der sikrer, at producenterne holdes skadeløse.

2. Rådet fastsætter med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen de almindelige gennemførelsesbestemmelser til denne artikel.

3. De nærmere gennemførelsesbestemmelser og særlig afgørelsen om den særlige destillation fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 67.

Artikel 59

Medmindre andet er bestemt i denne forordning, finder traktatens artikler 92, 93 og 94 anvendelse på fremstilling af og handel med de i artikel 1 nævnte produkter.

Artikel 60

For at forhindre, at vinmarkedet forstyrres gennem en ændring af prisniveauet ved overgangen fra et vinproduktionsår til et andet, kan de nødvendige bestemmelser fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 67.

Artikel 61

Der kan efter fremgangsmåden i artikel 67 træffes overgangsforanstaltninger, det gør det muligt at omsætte bordvin, der er fremstillet før den 1. september 1976, og som svarer til definitionen i punkt 11 i bilag II, som den finder anvendelse inden denne dato, men som ikke opfylder denne definition, således som den finder anvendelse efter nævnte dato.

De overgangsforanstaltninger, som er nødvendige for at lette overgangen til den ordning, der er indført ved artikel 45, 46 og 47 samt bilag III, især for så vidt angår de i artikel 1 omhandlede produkter, som stammer fra høståret 1977 eller tidligere høstår, hvad enten de er indførte eller ej, vedtages efter samme fremgangsmåde.

Artikel 62

Rådet kan med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen træffe sådanne afvigende foranstaltninger, som måtte være nødvendige for at imødegå en ekstraordinær situation opstået ved naturkatastrofe.

Artikel 63

1. De nærmere bestemmelser, der er nødvendige for iværksættelsen af bestemmelserne i bilag I, II og III, særlig for de i punkt 11 i bilag II nævnte dyrkningsarealer, fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 67.

2. Efter samme fremgangsmåde fastsættes

a) analysemetoderne til bestemmelse af indholdet af de produkter, der er nævnt i artikel 1, og regler, som gør det muligt at fastslå, om disse produkter har undergået behandling, der er i strid med de tilladte ønologiske fremgangsmåder;

b) om nødvendigt de grænseværdier for de tilstedeværende bestanddele, som karakteriserer anvendelsen af visse ønologiske fremgangsmåder, og oversigter, som gør det muligt at sammenholde de analytiske data.

3. Såfremt de i stk. 2 nævnte fællesskabsanalysemetoder eller regler ikke er fastsat, gælder dog

a) de metoder og regler, som er anført i bilag A til den internationale konvention af 13. oktober 1954 om standardisering af analyse- og vurderingsmetoder for vin;

b) eller, såfremt det nævnte bilag ikke indeholder sådanne, de metoder og regler, som normalt anvendes i den pågældende medlemsstat.

Artikel 64

1. Medlemsstaterne træffer de fornødne foranstaltninger for at sikre, at fællesskabsbestemmelserne i vinsektoren overholdes. De udpeger en eller flere instanser, som de pålægger at føre kontrol med, at disse bestemmelser overholdes.

De meddeler Kommissionen navn og adresse på

— de i første afsnit nævnte instanser,

— de laboratorier, der er bemyndiget til at foretage officielle analyser inden for vinsektoren.

Kommissionen underretter de øvrige medlemsstater herom.

For så vidt bestemmelserne i Rådets forordning (EØF) nr. 283/72 af 7. februar 1972 om uregelmæssigheder og tilbagebetaling af beløb, der uberettiget er udbetalt inden for rammerne af finansieringen af den fælles landbrugspolitik samt om oprettelse af et informationssystem på dette område [1], ikke finder anvendelse, sætter medlemsstaterne de af dem udpegede instanser i stand til at opretholde direkte forbindelse med de pågældende instanser i de øvrige medlemsstater med henblik på gennem udveksling af oplysninger lettere at kunne forebygge og afsløre enhver overtrædelse af de i første afsnit omhandlede bestemmelser.

2. Rådet fastsætter med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen de nødvendige foranstaltninger til at sikre en ensartet anvendelse af fællesskabsbestemmelserne inden for vinsektoren, særlig med hensyn til kontrol.

3. Gennemførelsesbestemmelserne til stk. 1, andet afsnit, og til stk. 2 fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 67.

Artikel 65

Medlemsstaterne og Kommissionen meddeler hinanden de oplysninger, der er nødvendige til gennemførelsen af denne forordning. Reglerne i forbindelse med meddelelse om og udbredelse af disse oplysninger fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 67.

Artikel 66

1. Der nedsættes en forvaltningskomité for vin, herefter benævnt »komiteen«, som består af repræsentanter for medlemsstaterne og har en repræsentant for Kommissionen som formand.

2. I denne komité tildeles der medlemsstaternes stemmer vægt i henhold til traktatens artikel 148, stk. 2. Formanden deltager ikke i afstemningen.

Artikel 67

1. Såfremt der henvises til den i denne artikel fastlagte fremgangsmåde, indbringer formanden for komiteen sagen for denne, på eget initiativ eller på begæring af en medlemsstats repræsentant.

2. Kommissionens repræsentant forelægger et udkast til de foranstaltninger, der skal træffes. Komiteen afgiver udtalelse om disse foranstaltninger inden for en frist, som formanden kan fastsætte under hensyn til, hvor meget de foreliggende spørgsmål haster. Udtalelsen vedtages med et flertal af enogfyrre stemmer.

3. Kommissionen træffer foranstaltninger, der straks kan finde anvendelse. Såfremt disse foranstaltninger ikke er i overensstemmelse med komiteens udtalelse, meddeles de dog straks Rådet af Kommissionen. I dette tilfælde kan Kommissionen udsætte anvendelsen af de af den trufne foranstaltninger i højst en måned fra denne meddelelse.

Rådet kan med kvalificeret flertal inden for en måned træffe anden afgørelse.

Artikel 68

Komiteen kan undersøge ethvert andet spørgsmål, som formanden på eget initiativ eller på begæring af en medlemsstats repræsentant forelægger den.

Artikel 69

Ved denne forordnings gennemførelse skal der på passende måde tages lige meget hensyn til de i traktatens artikel 39 og 110 nævnte mål.

Artikel 70

1. Rådets forordning nr. 24 om den gradvise oprettelse af en fælles markedsordning for vin [2], senest ændret ved afgørelse truffet af Rådet for De europæiske Fællesskaber den 1. januar 1973 om tilpasning af dokumenter vedrørende de nye medlemsstaters tiltrædelse af De europæiske Fællesskaber [3], Rådets forordning (EØF) nr. 816/70 af 28. april 1970 om supplerende regler for den fælles markedsordning for vin [4], senest ændret ved forordning (EØF) nr. 3065/78 [5], og Rådets forordning (EØF) nr. 2506/75 af 29. september 1975 om fastsæt-

(1) EFT nr. L 36 af 10. 2. 1972, s. 1.

(2) EFT nr. 30 af 20. 4. 1962, s. 989/62.
(3) EFT nr. L 2 af 1. 1. 1973, s. 1.
(4) EFT nr. L 99 af 5. 5. 1970, s. 1.
(5) EFT nr. L 366 af 28. 12. 1978, s. 9.

telse af særlige regler for indførsel af produkter fra vinsektoren med oprindelse i visse tredjelande (1), ændret ved forordning (EØF) nr. 1166/76 (2), ophæves.

2. Henvisninger til de i henhold til stk. 1 ophævede forordninger skal betragtes som henvisninger til denne forordning.

Henvisninger til artiklerne i de ophævede forordninger skal læses ifølge den sammenligningstabel, der er anført i bilag VII.

Artikel 71

Denne forordning træder i kraft den 2. april 1979.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 5. februar 1979.

På Rådets vegne

P. MEHAIGNERIE

Formand

(1) EFT nr. L 256 af 2. 10. 1975, s. 2.
(2) EFT nr. L 135 af 24. 5. 1976, s. 41.

BILAG I

ALKOHOLINDHOLD

1. Ved *virkeligt alkoholindhold udtrykt i volumen* forstås antal liter ren alkohol ved 20 °C, som findes i 100 liter af varen ved samme temperatur (% vol).

2. Ved *potentielt alkoholindhold udtrykt i volumen* forstås antal liter ren alkolhol ved 20 °C, som vil kunne dannes ved udgæring af det sukker, der findes i 100 liter af varen ved samme temperatur.

3. Ved *totalt alkoholindhold udtrykt i volumen* forstås summen virkeligt alkoholindhold udtrykt i volumen og potentielt alkoholindhold udtrykt i volumen.

4. Ved *naturligt alkoholindhold udtrykt i volumen* forstås det totale alkoholindhold udtrykt i volumen i det pågældende produkt forud for en hvilken som helst tilsætning.

5. Ved *virkeligt alkoholindhold udtrykt i masse* forstås antal kg ren alkohol, der findes i 100 kg af varen (% mas).

6. Ved *potentielt alkoholindhold udtrykt i masse* forstås antal kg ren alkohol, der vil kunne dannes ved udgæring af det sukker, der findes i 100 kg af varen.

7. Ved *totalt alkoholindhold udtrykt i masse* forstås summen af virkeligt alkoholindhold udtrykt i masse og potentielt alkoholindhold udtrykt i masse.

BILAG II

DE I ARTIKEL 1, STK. 4, LITRA b), NÆVNTE DEFINITIONER

1. Friske druer: den til vinfremstilling anvendte modne eller let tørrede vinstokfrugt, som efter de sædvanlige vinfremstillingsmetoder kan perses eller presses, og som kan gære spontant alkoholisk.

2. Druemost: det af friske druer på naturlig måde eller ved fysiske fremgangsmåder fremstillede flydende produkt med et virkeligt alkoholindhold på 1 % vol eller derunder.

3. Druemost i gæring: det ved gæring af druemost fremkomne produkt med et virkeligt alkoholindhold på over 1 % vol og under tre femtedele af dets totale alkoholindhold udtrykt i volumen; dog anses visse k.v.b.d., der har et virkeligt alkoholindhold på under tre femtedele af det totale alkoholindhold udtrykt i volumen, dog ikke under 5,5 % vol, ikke som druemost i gæring.

4. Druemost hvis gæring er standset ved tilsætning af alkohol: det produkt, som

   — er fremstillet i Fællesskabet,

   — har et virkeligt alkoholindhold på 12 % vol og derover, men under 15 % vol, og som

   — er fremstillet ved, at der til ugæret druemost med et natuligt alkoholindhold på mindst 8,5 % vol, som udelukkende hidrører fra de i artikel 49 omhandlede vinstoksorter, tilsættes

      — enten neutral alkohol produceret af vinstokprodukter med et virkeligt alkoholindhold på mindst 95 % vol,

      — eller er ikke rektificeret produkt frembragt ved destillering af vin og med et virkeligt alkoholindhold på mindst 52 % vol og højst 80 % vol.

5. Koncentreret druemost: den ikke karameliserede druemost, som

   — fremstilles ved delvis dehydrering af druemost under anvendelse af enhver anden godkendt metode end direkte opvarmning, således at dens massefylde ved 20 °C ikke ligger under 1,240 g/cm³,

   — udelukkende stammer fra vinstoksorter, som er nævnt i artikel 49,

   — fremstilles inden for Fællesskabet, og

   — er fremstillet af druemost, der mindst udviser det naturlige minimumsalkoholindhold udtrykt i volumen, der er fastsat for den vinavlszone, i hvilken druerne er blevet høstet.

6. Druesaft: druemost, der kan gære, men er ugæret, og som er blevet således behandlet, at den er egnet til at drikkes i uforarbejdet tilstand, og hvis virkelige alkoholindhold ikke er over 1 % vol.

7. Koncentreret druesaft: den ikke karameliserede druesaft, som fremstilles ved delvis dehydrering af druesaft under anvendelse af enhver anden godkendt metode end direkte opvarmning, således at dens massefylde ved 20 °C ikke ligger under 1,240 g/cm³.

8. Vin: det produkt, som fremstilles udelukkende ved alkoholisk, fuldstændig eller delvis gæring af friske druer, persede eller upersede, eller af druemost.

9. Ung ikke færdiggæret vin: den vin, hvis alkoholiske gæring endnu ikke er færdig, og hvis bærme endnu ikke er udskilt.

10. Vin egnet til produktion af bordvin: vin som

   — udelukkende stammer fra vinstoksorter, som er nævnt i artikel 49,

   — fremstilles inden for Fællesskabet, og

   — mindst har det naturlige minimumsalkoholindhold udtrykt i volumen, der er fastsat for den vinavlszone, i hvilken den er blevet fremstillet.

11. Bordvin: andre vine end k.v.b.d., der

— udelukkende stammer fra vinstoksorter, som er nævnt i artikel 49,

— fremstilles inden for Fællesskabet,

— efter de eventuelle processer, der er nævnt i artikel 33, har et virkeligt alkoholindhold på 8,5 % vol eller derover, for så vidt sådan vin udelukkende stammer fra druer, som er høstet i vinavlszone A og B, og på 9 % vol eller derover for de øvrige vinavlszoner, samt et totalt alkoholindhold på højst 15 % vol,

— derudover har et totalt syreindhold på 4,5 g/l eller derover udtrykt i vinsyre, dvs. 60 milliækvivalenter pr. 1.

For vine, der er fremstillet på visse vindyrkningsarealer, der nærmere skal fastlægges, og som er produceret uden tilsætning og ikke indeholder mere end 5 g restsukker, kan den maksimale grænseværdi for det totale alkoholindhold imidlertid forhøjes til 17 % vol.

12. Hedvin: det produkt, som

— fremstilles inden for Fællesskabet,

— har et totalt alkoholindhold på mindst 17,5 % vol samt et virkeligt alkoholindhold på mindst 15 % vol og højst 22 % vol,

— fremstilles af druemost eller vin, der stammer fra bestemte af de i artikel 49 nævnte vinstoksorter og har et naturligt alkoholindhold på mindst 12 % vol:

— ved frysning eller

— ved tilsætning under eller efter gæringen af

i) neutral alkohol produceret af vinstokprodukter med et virkeligt alkoholindhold på mindst 95 % vol,

ii) et ikke rektificeret produkt, frembragt ved destillation af vin og med et virkeligt alkoholindhold på mindst 52 % vol og højst 80 % vol,

iii) koncentreret druemost eller, for så vidt angår visse kvalitetshedvine fra bestemte dyrkningsområder anført på en liste, der skal vedtages, og for hvilke en sådan praksis er sædvalig, druemost, der er koncentreret ved direkte opvarmning, og som bortset fra denne proces svarer til definitionen af koncentreret druemost,

iv) en blanding af disse produkter.

Dog kan visse kvalitetshedvine fra bestemte dyrkningsområder opført på en liste, der nærmere skal fastlægges, fremstilles af ugæret druemost, som ikke behøver at have et naturligt alkoholindhold på mindst 12 % vol.

13. Mousserende vin: bortset fra den i artikel 48, stk. 3, omtalte undtagelsesbestemmelse det produkt, der er frembragt ved første eller anden alkoholiske gæring

— af druer egnede til produktion af bordvin,

— af druemost egnet til produktion af bordvin,

— af vin egnet til produktion af bordvin,

— af bordvin eller

— af k.v.b.d.,

og som, når beholderen åbnes, kendetegnes ved udstrømning af udelukkende fra gæringen stammende kuldioxid, og i lukkede beholdere ved 20 °C udviser et overtryk på mindst 3 bar.

14. Mousserende vin tilsat kulsyre: det produkt, som

— med forbehold af bestemmelserne i artikel 48, stk. 3, fremstilles af bordvin,

— fremstilles inden for Fællesskabet,

— når beholderen åbnes kendetegnes ved udstrømning af kuldioxid, der helt eller delvis er tilsat,

— i lukkede beholdere ved 20 °C udviser et overtryk på mindst 3 bar.

15. Perlevin: det produkt, som

— fremstilles af bordvin, af k.v.b.d. eller af produkter, der er egnede til fremstilling af bordvin eller k.v.b.d., for så vidt disse vine eller produkter har et totalt alkoholindhold på mindst 9 % vol,

— har et virkeligt alkoholindhold på mindst 7 % vol,

— indeholder endogen kuldioxid,

— i lukkede beholdere ved 20 °C udviser et overtryk på mindst 1 og højst 2,5 bar,

— er påfyldt beholdere, der rummer 3 l eller derunder.

16. Perlevin tilsat kulsyre: det produkt, som

— fremstilles af bordvin, af k.v.b.d. eller af produkter, der er egnede til fremstilling af bordvin eller k.v.b.d.,

— har et virkeligt alkoholindhold på mindst 7 % vol og et totalt alkoholindhold på mindst 9 % vol,

— indeholder kuldioxid, der helt eller delvis er tilsat,

— i lukkede beholdere ved 20 °C udviser et overtryk på mindst 1 og højst 2,5 bar,

— er påfyldt beholdere, der rummer 3 l eller derunder.

17. Vineddikee: eddike, som

— udelukkende fremstilles ved eddikesyregæring af vin,

— har et i eddikesyre udtrykt syreindhold af mindst 60 g/l.

18. Vinbærme: den slamagtige rest, som efter gæringen eller ved lagringen, også tørret, afsætter sig i beholdere, der indeholder vin; der sondres mellem:

— vinbærme med et totalt alkoholindhold på 7,9 % mas og derunder og et tørstofindhold på 25 vægtprocent og derover,

— anden vinbærme.

19. Presserester fra vindruer: den gærede eller ikke gærede rest ved presning af druer; der sondres mellem:

— presserester fra vindruer med et totalt alkoholindhold på 4,3 % mas og derunder og et tørstofindhold på 40 vægtprocent og derover,

— andre presserester fra vindruer.

20. »Piquettevin«: det produkt, som

— frembringes ved gæring af ubehandlede presserester af druer udblødt i vand eller

— frembringes ved udvaskning i vand af gærede presserester af druer.

21. Vin, tilsat alkohol, bestemt for destillation: det produkt, som

— har et virkeligt alkoholindhold på mindst 18 % vol og højst 24 % vol,

— udelukkende frembringes ved, at der til en vin uden restsukker tilsættes et ikke rektificeret, ved destillation af vin opstået produkt med et virkeligt alkoholindhold på højst 86 % vol,

— har et indhold af flygtig syre på højst 2,40 g/l udtrykt i eddikesyre.

BILAG III

1. De ønologiske fremgangsmåder og behandlingsmetoder, der kan anvendes for friske druer, druemost, druemost i gæring, koncentreret druemost samt ung ikke færdiggæret vin:

   a) luftning;

   b) varmebehandling;

   c) centrifugering og filtrering med eller uden anvendelse af inaktivt filtertilsætningstof på betingelse af, at der ikke efterlades uønskede rester i det således behandlede produkt;

   d) anvendelse af kulsyre, også kaldet kuldioxid, eller af kvælstof, enten alene eller blandet med hinanden, med henblik på at frembringe en inaktiv atmosfære og behandle produktet uden indvirkning fra luften;

   e) anvendelse af vingær;

   f) tilsætning af diammoniumphosphat eller ammoniumsulfat inden for en grænseværdi på 0,3 g/l og af thiamindihydrochlorid inden for en grænseværdi på 0,6 mg/l, udtrykt i thiamin, for at fremme gærudviklingen;

   g) anvendelse af svovlsyrlinganhydrid, også kaldet svovldioxid, af kaliumbisulfit eller af kaliummetabisulfit, også kaldet kaliumdisulfit eller kaliumpyrosulfit;

   h) fjernelse af svovldioxid ved fysiske metoder;

   i) behandling af hvid most og unge ikke færdiggærede hvidvine med kulstof til ønologisk brug inden for en grænseværdi på 100 g tørstof pr. hektoliter;

   j) klaring ved hjælp af et eller flere af nedenstående stoffer til ønologisk brug:

      — spiselig gelatine,

      — ægte husblas,

      — kaliumkasein og kaliumkaseinater,

      — animalsk albumin (ægalbumin og tørret blodpulver),

      — bentonit,

      — siliciumdioxid i form af gel eller kolloid opløsning,

      — kaolin,

      — tanin,

      — pektolytiske enzymer;

   k) anvendelse af sorbinsyre eller kaliumsorbat;

   l) anvendelse af vinsyre til syring på de i artikel 34, stk. 1 og 2, og i artikel 36 omhandlede vilkår;

   m) anvendelse af et af følgende stoffer til afsyring på de i artikel 34, stk. 1, og i artikel 36 nævnte vilkår:

      — neutralt kaliumtartrat,

      — kaliumcarbonat

      — calciumcarbonat, eventuelt indeholdende ringe mængder af dobbeltcalciumsalt af L (+) vinsyre og L (−) æblesyre.

2. Ønologiske fremgangsmåder og behandlingsmetoder, der kan anvendes til delvis gæret druemost bestemt til direkte konsum i denne tilstand, vin egnet til fremstilling af bordvin, bordvin, mousserende vin og k.v.b.d.:

   a) anvendelse i tørre vine og i mængder, der ikke overstiger 5 % af frisk vinbærme, der er sund og ikke fortyndet, og som indeholder vingær, der stammer fra nylig fremstilling af tørre vine;

   b) luftning;

   c) varmebehandling;

   d) centrifugering og filtrering med eller uden anvendelse af inaktivt filtertilsætningsstof på betingelse af, at der ikke efterlades uønskede rester i det således behandlede produkt;

   e) anvendelse af kulsyre, også kaldet kuldioxid, eller af kvælstof, enten alene eller blandet med hinanden, med henblik på at frembringe en inaktiv atmosfære og behandle vinen uden indvirk-

ning fra luften. Kulsyreindholdet i den således konserverede eller behandlede vin må ikke overstige 2 g/l;

f) tilsætning af kulsyre, forudsat at kulsyreindholdet i den således behandlede vin ikke overstiger 2 g/l;

g) anvendelse på de i fællesskabsreglerne fastsatte vilkår af svovlsyrlinganhydrid, også kaldet svovldioxid, eller af kaliummetabisulfit, også kaldet kaliumdisulfit eller kaliumpyrosulfit;

h) tilsætning af sorbinsyre eller af kalimsorbat forudsat at det endelige indhold af sorbinsyre i det behandlede produkt, som overgår til direkte konsum, ikke overstiger 200 mg/l;

i) tilsætning af L-ascorbinsyre, dog højst 150 mg/l;

j) tilsætning af citronsyre til stabilisering af vinen med forbehold af, at det endelige indhold heraf i den behandlede vin ikke overstiger 1 g/l;

k) anvendelse af vinsyre til syring på de i artikel 34 og 36 nævnte vilkår;

l) anvendelse af et af følgende stoffer til afsyring på de i artikel 34 og 36 nævnte vilkår:

— neutralt kaliumtartrat,

— kaliumcarbonat,

— calciumcarbonat, eventuelt indeholdende ringe mængder af dobbeltcalciumsalt af L (+) vinsyre og L (−) æblesyre.

m) klaring ved hjælp af et eller flere af nedenstående stoffer til ønologisk brug:

— spiselig gelatine,

— ægte husblas,

— kaliumkasein og kaliumkaseinater,

— animalsk albumin (ægalbumin og tørret blodpulver),

— betonit,

— siliciumdioxid i form af gel eller kolloid opløsning,

— kaolin;

n) tilsætning af tanin;

o) behandling af hvidvin med kul til ønologisk brug inden for en grænseværdi på 100 g tørstof pr. hl;

p) behandling på betingelser, der skal fastsættes nærmere

— af hvidvin og rosévin med kaliumferrocyanid;

— af rødvin med kaliumferrocyanid eller med calciumphytat i henhold til artikel 46, stk. 3, sjette afsnit;

q) tilsætning af meta-vinsyre inden for en grænseværdi på 100 mg/l;

r) anvendelse af gummi arabicum;

s) anvendelse af DL vinsyre med henblik på bundfældning af overskydende calcium på betingelser, der skal fastsættes nærmere;

t) anvendelse af ønocyanin på de i artikel 46, stk. 3, fastsatte betingelser;

u) anvendelse af harpikser som kationbyttere på natriumbasis på de i artikel 46, stk. 3, fastsatte betingelser;

v) anvendelse af paraffinplader, der er præpareret med allylisothiocyanat, således at der dannes en steril atmosfære, udelukkende i de medlemsstater, hvor en sådan anvendelse traditionelt finder sted, og så længe den ikke er forbudt i henhold til den nationale lovgivning, forudsat at anvendelse sker i beholdere med et rumfang på over 20 liter, og at der ikke er noget spor af allylisothiocyanat i vinen;

w) behandling med sølvchlorid på de i artikel 46, stk. 3; fastsatte betingelser med forbehold af, at det således behandlede produkts sølvindhold ikke overstiger 0,1 mg/l;

x) behandling med kobbersulfat inden for en grænseværdi på 20 mg/l på de i artikel 46, stk. 3, fastsatte betingelser med forbehold af, at det således behandlede produkts kobberindhold ikke overstiger 1 mg/l.

———

BILAG IV

VINAVLSZONER

1. Vinavlszone A omfatter:

   a) i Tyskland de arealer, der er beplantet med vinstokke, i følgende delstater: Baden-Württemberg (bortset fra Regierungsbezirke Nordbaden og Südbaden), Bayern, Hessen, Nordrhein-Westfalen, Rheinland-Pfalz, Saarland;

   b) i Belgien: det belgiske vinavlsareal;

   c) i Luxembourg: det luxembourgske vinavlsareal;

   d) i Nederlandene: det nederlandske vinavlsareal;

   e) i Det forenede Kongerige: det britiske vinavlsareal.

2. Vinavlszone B omfatter:

   a) i Tyskland, i delstaten Baden-Württemberg, de arealer, der er beplantet med vinstokke i Regierungsbezirke Nordbaden og Südbaden;

   b) i Frankrig, de arealer, der er beplantet med vinstokke i de departementer, der ikke er anført i dette bilag, samt i følgende departementer:

      — i Alsace:
      Bas-Rhin, Haut-Rhin,

      — i Lorraine:
      Meurthe-et-Moselle, Meuse, Moselle, Vosges,

      — i Champagne:
      Aisne, Aube, Marne, Haute-Marne, Seine-et-Marne,

      — i Jura:
      Ain, Doubs, Jura, Haute-Saône,

      — i Savoyen:
      Savoie, Haute-Savoie,

      — i Loiredalen:
      Cher, Deux-Sèvres, Indre, Indre-et-Loire, Loir-et-Cher, Loire-Atlantique, Loiret, Maine-et-Loire, Sarthe, Vendée, Vienne, samt de arealer, der er beplantet med vinstokke i arrondissementet Cosne-sur-Loire i departementet Nièvre.

3. Vinavlszone C I a) omfatter i Frankrig de med vinstokke beplantede arealer:

   a) i følgende departementer:
   Allier, Alpes-de-Haute-Provence, Hautes-Alpes, Alpes-Maritimes, Ariège, Aveyron, Cantal, Charente, Charente-Maritime, Corrèze, Côte-d'Or, Dordogne, Haute-Garonne, Gers, Gironde, Isère, Landes, Loire, Haute-Loire, Lot, Lot-et-Garonne, Lozère, Nièvre (bortset fra arrondissementet Cosne-sur-Loire), Puy-de-Dôme, Pyrénées-Atlantiques, Hautes-Pyrénées, Rhône, Saône-et-Loire, Tarn, Tarn-et-Garonne, Haute-Vienne, Yonne;

   b) i arrondissementerne Valence og Die i departementet Drôme (bortset fra kantonerne Dieulefit, Loriol, Marsanne og Montélimar);

   c) i departementet Ardèche: hele arrondissementet Tournon og kantonerne Antraigues, Buzet, Coucouron, Montpezat-sous-Bauzon, Privas, Saint-Étienne-de-Lugdarès, Saint-Pierreville, Valgorge og La Voulte-sur-Rhône.

4. Vinavlszone C I b) omfatter i Italien de med vinstokke beplantede arealer i området Valle d'Aosta samt provinserne Sondrio, Bolzano, Trento og Belluno.

5. Vinavlszone C II omfatter:

   a) i Frankrig, de med vinstokke beplantede arealer:

      — i følgende departementer: Aude, Bouches-du-Rhône, Gard, Hérault, Pyrénées-Orientales (bortset fra kantonerne Olette og Arles-sur-Tech), Vaucluse;

      — i den del af departementet Var, der mod syd afgrænses af den nordlige grænse af kommunerne Évenos, Le Beausset, Solliès-Toucas, Cuers, Puget-Ville, Collobrières, La Garde-Freinet, Plan-de-la-Tour og Sainte-Maxime;

— i arrondissementet Nyons og i kantonerne Dieulefit, Loriol, Marsanne og Montélimar i departementet Drôme;

— i departementet Ardèche: de administrative enheder, der ikke er anført i punkt 3, litra c);

b) i Italien vinarealerne i følgende regioner: Abruzzo, Campania, Emilia-Romagna, Friuli-Venezia Giulia, Lazio, Liguria, Lombardia bortset fra provinsen Sondrio, Marche, Molise, Piemonte, Toscana, Umbria, Veneto bortset fra provinsen Belluno, herunder de til disse regioner hørende øer, såsom Elba og de øvrige øer i arcipelago toscano, øerne i arcipelago ponziano samt Capri og Ischia.

6. Vinavlszone C III omfatter:

a) i Frankrig vinarealerne:

— i Corsica departementet;

— i den del af departementet Var, der ligger mellem havet og en af følgende kommuner (disse inklusive) dannet linje: Evenos, Le Beausset, Solliès-Toucas, Cuers, Puget-Ville, Collobrières, La Garde-Freinet, Plan-de-la-Tour og Sainte Maxime;

— i kantonerne Olette og Arles-sur-Tech i departementet Pyrénées-Orientales;

b) i Italien vinarealerne i følgende regioner: Calabria, Basilicata, Puglia, Sardegna og Sicilia, herunder de til disse regioner hørende øer, såsom Pantelleria og isole Eolie, Egadi og Pelagie.

BILAG V

ÆNDRING TIL DEN FÆLLES TOLDTARIF

KAPITEL 20

VARER AF GRØNSAGER, FRUGTER ELLER ANDRE PLANTER OG PLANTEDELE

Bestemmelser (uændret)

I stedet for supplerende bestemmelse nr. 4 indsættes følgende:

4. *I pos. 20.07 A I, 20.07 B I a) 1 og b) 1:*
   - *anses druesaft (herunder druemost) med et virkeligt alkoholindhold på højst 1 % vol som »ugæret druesaft, ikke tilsat alkohol«;*
   - *forstås ved virkeligt alkoholindhold udtrykt i volumen det antal liter ren alkohol ved 20 °C, som findes i 100 liter af varen ved samme temperatur (% vol).*

5. *Som koncentreret druesaft (herunder koncentreret druemost) (pos. 20.07 B I a) 1 aa) og 20.07 B I b) 1 aa)) anses druesaft (herunder druemost) med en massefylde ved 20 °C på mindst 1,240 g/cm³.*

Position i den fælles toldtarif	Varebeskrivelse	Toldsatser	
		autonom % eller importafgift (I)	bundet %
1	2	3	4
20.07	**Frugt- og grønsagssafter (herunder druemost), ugærede, også tilsat sukker, men ikke tilsat alkohol:**		
	A. Med en massefylde ved 15 °C på over 1,33:		
	I. Druesaft (herunder druemost):		
	a) Med en værdi pr. 100 kg netto på over 22 ERE	50 (a)	—
	b) Med en værdi pr. 100 kg netto på 22 ERE og derunder:		
	1. Med indhold af tilsat sukker på over 30 vægtprocent	50 + (I) (a)	—
	2. Andre varer	50 (a)	—
	II. og III. (uændret)		
	B. Med en massefylde ved 15 °C på 1,33 og derunder:		
	I. Druesaft (herunder druemost), æblesaft og pæresaft; blandinger af æblesaft og pæresaft:		
	a) Med en værdi pr. 100 kg netto på over 18 ERE:		
	1. Druesaft (herunder druemost):		
	aa) Koncentreret:		
	11. Med indhold af tilsat sukker på over 30 vægtprocent ..	28 (a)	28 + tts
	22. Andre varer	28 (a)	28 + tts

(a) Under visse forudsætninger skal der for bestemte varer foruden told opkræves en udligningsafgift.

Position i den fælles toldtarif	Varebeskrivelse	Toldsatser	
		autonom % eller importafgift (I)	bundet %
1	2	3	4
20.07 *(fortsat)*	bb) I andre tilfælde:		
	11. Med indhold af tilsat sukker på over 30 vægtprocent ..	28 (a)	28 + tts
	22. Andre varer	28 (a)	28 + tts
	2. og 3. (uændret)		
	b) Med en værdi pr. 100 kg netto på 18 ERE og derunder:		
	1. Druesaft (herunder druemost):		
	aa) Koncentreret:		
	11. Med indhold af tilsat sukker på over 30 vægtprocent ..	28 + (I) (a)	28 + tts
	22. Andre varer	28 (a)	28 + tts
	bb) I andre tilfælde:		
	11. Med indhold af tilsat sukker på over 30 vægtprocent	28 + (I) (a)	28 + tts
	22. Andre varer	28 (a)	28 + tts
	2.–4. (uændret)		
	II. (uændret)		

(a) Under visse forudsætninger skal der for bestemte varer foruden told opkræves en udligningsafgift.

KAPITEL 22

DRIKKEVARER, ETHANOL (ETHYLALKOHOL) OG EDDIKE

Bestemmelser (uændret)

Supplerende bestemmelser

1. *I pos. 22.04, 22.05, 22.06 og 22.07 A gælder følgende:*

   a) *Ved virkeligt alkoholindhold udtrykt i volumen forstås antal liter ren alkohol ved 20 °C, som findes i 100 liter af varen ved samme temperatur (% vol)*

   b) *Ved potentielt alkoholindhold udtrykt i volumen forstås antal liter ren alkohol ved 20 °C, som vil kunne dannes ved udgæring af det sukker, der findes i 100 liter af varen ved samme temperatur*

   c) *Ved totalt alkoholindhold udtrykt i volumen forstås summen af virkeligt alkoholindhold udtrykt i volumen og potentielt alkoholindhold udtrykt i volumen*

   d) *Ved naturligt alkoholindhold udtrykt i volumen forstås det totale alkoholindhold udtrykt i volumen i det pågældende produkt forud for en hvilken som helst forbedring*

   e) *% vol er den anvendte enhed for alkoholindhold udtrykt i volumen ved 20 °C.*

2. *Som druemost i gæring (pos. 22.04) betragtes det produkt, der fremkommer ved gæring af druemost, og som har et virkeligt alkoholindhold på over 1 % vol og under tre femtedele af det totale alkoholindhold udtrykt i volumen.*

3. *I pos. 22.05 gælder følgende:*

   A. *Som mousserende vin (pos. 22.05 A) betragtes varer med et virkeligt alkoholindhold på 8,5 % volumen og derover:*

   — *der er fremkommet ved første eller anden alkoholgæring af friske druer, druesaft eller vin, og som er karakteriseret ved, at den kulsyre, der slipper ud ved åbning af den pågældende beholder, udelukkende stammer fra gæringen,*

   — *der er udvundet af vin, og som er karakteriseret ved, at den kulsyre, der slipper ud ved åbning af den pågældende beholder, helt eller delvis er tilsat,*

   og som i lukkede beholdere har et overtryk på mindst 3 bar ved 20 °C;

   B. *Ved totalt tørstofindhold forstås det samlede indhold, udtrykt i gram pr. liter, af stoffer, der — under nærmere fastsatte fysiske betingelser — ikke fordamper.*

   Det totale tørstofindhold fastsættes ved en massefyldebestemmelse ved en temperatur af 20 °C;

   C. a) *Varer henhørende under pos. 22.05 C tariferes i de respektive underpositioner, forudsat at det totale tørstofindhold pr. liter ikke overstiger følgende:*

   I. 90 g pr. liter for varer med et virkeligt alkoholindhold på 13 % vol og derunder;

   II. 130 g pr. liter for varer med et virkeligt alkoholindhold på over 13 % vol, men ikke over 15 % vol;

   III. 130 g pr. liter for varer med et virkeligt alkoholindhold på over 15 % vol, men ikke over 18 % vol;

   IV. 330 g pr. liter for varer med et virkeligt alkoholindhold på over 18 % vol, men ikke over 22 % vol.

   Varer, hvis totale tørstofindhold overstiger de under punkterne I-IV fastsatte mængder, tariferes i den nærmest følgende underposition. Varer, hvis totale tørstofindhold overstiger 330 g pr. liter, tariferes i pos. 22.05 C V.

b) *Reglerne i punkt a) gælder ikke for varer henhørende under pos. 22.05 C III a) 1, b) 1 og b) 2 og 22.05 C IV a) 1, b) 1 og b) 2.*

4. *Pos. 22.05 C omfatter f.eks.:*

a) *Frisk druemost, hvis gæring er standset ved tilsætning af alkohol: dvs. varer*

— *med et virkeligt alkoholindhold på 12 % vol og derover, men under 15 % vol, og*

— *fremstillet ved, at der til ugæret druemost med et naturligt alkoholindhold på mindst 8,5 % vol tilsættes et produkt, der er fremkommet ved destillation af vin;*

b) *Vin, tilsat alkohol, bestemt for destillation, dvs. varer*

— *med et virkeligt alkoholindhold på 18 % vol og derover, men ikke over 24 % vol,*

— *fremstillet udelukkende ved, at vin uden restsukker tilsættes et ikke rektificeret produkt, der er fremkommet ved destillation af vin, og som har et alkoholindhold på højst 86 % vol, og*

— *med indhold af flygtig syre på højst 2,40 g pr. liter, beregnet som eddikesyre,*

c) *Hedvin, dvs. varer*

— *med et totalt alkoholindhold på minst 17,5 % vol og et virkeligt alkoholindhold på mindst 15 % vol og højst 22 % vol, og*

— *fremstillet af druemost eller vin, der hidrører fra vinstoksorter, som i de tredjelande, i hvilke de har deres oprindelse, er godkendt til fremstilling af hedvin, og som udviser et naturligt alkoholindhold på mindst 12 % vol*

— *ved frysning, eller*

— *ved tilsætning, under eller efter gæringen af:*

— *et produkt fremkommet ved destillation af vin, eller*

— *koncentreret druemost eller, for så vidt angår visse kvalitetshedvine, som er anført på en liste, der skal vedtages og for hvilke en sådan praksis er sædvanlig, druemost, der er blevet koncentreret ved direkte opvarmning, og som, bortset fra denne proces, svarer til definitionen af koncentreret druemost, eller*

— *en blanding af disse produkter.*

Dog kan visse kvalitetshedvine, som er anført på en liste, der skal vedtages, fremstilles af frisk ugæret druemost, selv om denne ikke skal have et naturligt alkoholindhold på mindst 12 % vol.

5. *Som »piquettevin« (pos. 22.07 A) betragtes varer, der fremstilles ved gæring af ubehandlede presserester af druer, udblødt i vand, eller ved udvaskning med vand af presserester af gærede druer.*

6. *Som mousserende varer (pos. 22.07 B I) betragtes:*

— *gærede drikkevarer i flasker med champagneproplukke med fastholdelsesanordning,*

— *gærede drikkevarer emballeret på anden måde, med et overtryk på 1,5 bar og derover ved 20 °C.*

7. *Som vineddike (pos. 22.10 A) betragtes eddikke, der er fremstillet udelukkende ved eddikkesyregæring af vin, med et syreindhold, beregnet som eddikesyre, på mindst 60 g pr. liter.*

Position i den fælles toldtarif	Varebeskrivelse	Toldsatser	
		autonom % eller importafgift (I)	bundet %
1	2	3	4
22.04	**Druesaft i gæring samt druesaft, hvis gæring er standset på anden måde end ved tilsætning af alkohol**	40 (a)	—
22.05	**Vin af friske druer; druesaft, hvis gæring er standset ved tilsætning af alkohol:**		
	A. Mousserende vin	40 ERE pr. hl (a)	—
	B. Vin i flasker med champagneproplukke med fastholdelsesanordning, samt vin i andre beholdere med et overtryk på 1 bar og derover, men under 3 bar, ved 20 °C	40 ERE pr. hl (a)	—
	C. Andre varer:		
	I. Med et virkeligt alkoholindhold på 13 % vol og derunder, i beholdere med indhold af:		
	a) 2 liter og derunder	12 RE pr. hl (a) (b)	—
	b) Over 2 liter	9 RE pr. hl (a) (b)	9 RE pr. hl (b)
	II. Med et virkeligt alkoholindhold på over 13 % vol, men ikke over 15 % vol, i beholdere med indhold af:		
	a) 2 liter og derunder	14 RE pr. hl (a) (b)	—
	b) Over 2 liter	11 RE pr. hl (a) (b)	11 RE pr. hl (b)
	III. Med et virkeligt alkoholindhold på over 15 % vol, men ikke over 18 % vol, i beholdere med indhold af:		
	a) 2 liter og derunder:		
	1. Portvin, madeira, sherry, tokayer (aszu og szamorodni) og moscatel de setubal (c)	15 RE pr. hl (b)	13,5 RE pr. hl (b)
	2. Andre varer	17 RE pr. hl (a) (b)	—
	b) Over 2 liter:		
	1. Portvin, madeira, sherry og moscatel de setubal (c)	12 RE pr. hl (b)	11 RE pr. hl (b)
	2. Tokayer (aszu og szamorodni) (c)	12 RE pr. hl (b)	—
	3. Andre varer	14 RE pr. hl (b) (a)	—
	IV. Med et virkeligt alkoholindhold på over 18 % vol, men ikke over 22 % vol, i beholdere med indhold af:		
	a) 2 liter og derunder:		
	1. Portvin, madeira, sherry, tokayer (aszu og szamorodni) og moscatel de setubal (c)	16 RE pr. hl (b)	14,5 RE pr. hl (b)
	2. Andre varer	19 RE pr. hl (b) (a)	19 RE pr. hl. (b)

(a) Under visse forudsætninger skal der for bestemte varer foruden told opkræves en udligningsafgift.

(b) Den vekselkurs, der skal anvendes ved omregning til nationale valutaer af den regningsenhed, i hvilken tolden er udtrykt, er som undtagelse til punkt C 3 i de almindelige bestemmelser, 1. del, afsnit I, den repræsentative kurs, der gælder for vin, såfremt en sådan kurs er fastsat i henhold til Rådets forordning nr. 129 om regningsenhedens værdi og de vekselkurser, der skal anvendes inden for den fælles landbrugspolitiks rammer (EFT nr. 106 af 30. 10. 1962, s. 2553/62.

(c) Henførsel under denne underposition sker på betingelser fastsat af de kompetente myndigheder.

Position i den fælles toldtarif	Varebeskrivelse	Toldsatser: autonom % eller importafgift (I)	Toldsatser: bundet %
1	2	3	4
22.05 *(fortsat)*	b) Over 2 liter:		
	1. Portvin, madeira, sherry og moscatel de setubal (c)	13 RE pr. hl (b)	12 RE pr. hl (b)
	2. Tokayer (aszu og szamorodni) (c)	13 RE pr. hl (b)	—
	3. Andre varer	19 RE pr. hl (b) (a)	19 RE pr. hl (b)
	V. Med et virkeligt alkoholindhold på over 22 % vol, i beholdere med indhold af:		
	a) 2 liter og derunder	1,60 RE pr. hl pr. % vol alkohol + 10 RE pr. hl (b) (a)	—
	b) Over 2 liter	1,60 RE pr. hl pr. % vol alkohol (b) (a)	—
22.07	**Andre gærede drikkevarer (f.eks. frugtvin, æblecider, rosincider og mjød):**		
	A. »Piquettevin«	1,60 ERE pr. hl pr. % vol alkohol dog mindst 9 ERE pr. hl (a)	—
	B. Andre varer:		
	I. Mousserende varer	30 ERE pr. hl	—
	II. Ikke-mousserende varer, i beholdere med indhold af:		
	a) 2 liter og derunder	12 ERE pr. hl	—
	b) Over 2 Liter	9 ERE pr. hl	—
22.10	**Eddike:**		
	A. Vineddike, i beholdere med indhold af:		
	I. 2 liter og derunder	8 ERE pr. hl (a)	—
	II. Over 2 liter	6 ERE pr. hl (a)	—
	B. Andre varer, i beholdere med indhold af:		
	I. 2 liter og derunder	8 ERE pr. hl	—
	II. Over 2 liter	6 ERE pr. hl	—

(a) Under visse forudsætninger skal der for bestemte varer foruden told opkræves en udligningsafgift.
(b) Den vekselkurs, der skal anvendes ved omregning til nationale valutater af den regningsenhed, i hvilken tolden er udtryk, er som undtagelse til punkt C 3 i de almindelige bestemmelser, 1. del, afsnit I, den repræsentative kurs, der gælder for vin, safremt en sadan kurs er fastsat i henhold til Rådets forordning nr. 129 om regningsenhedens værdi og de vekselkurser, der skal anvendes inden for den fælles landbrugspolitiks rammer (EFT nr. 106 af 30. 10. 1962, s. 2553/62).
(c) Henførsel under denne underposition sker på betingelser fastsat af de kompetente myndigheder.

KAPITEL 23

RESTPRODUKTER FRA NÆRINGSMIDDELINDUSTRIEN; TILBEREDT DYREFODER

Supplerende bestemmelser

1. *I pos. 23.05 A og pos. 23.06 A I gælder følgende:*
   - *ved virkeligt alkoholindhold udtrykt i masse forstås antal kg ren alkohol, der findes i 100 kg af varen;*
   - *ved potentielt alkoholindhold udtrykt i masse forstås antal kg ren alkohol, der vil kunne dannes ved udgæring af det sukker, der findes i 100 kg af varen;*
   - *ved totalt alkoholindhold udtrykt i masse forstås summen af virkeligt alkoholindhold og potentielt alkoholindhold udtrykt i masse;*
   - *% mas er den anvendte enhed for alkoholindhold udtrykt i masse.*

2. *(uændret)*

Position i den fælles toldtarif	Varebeskrivelse	Toldsatser	
		autonom % eller importafgift (I)	bundet %
1	2	3	4
23.05	**Vinbærme; rå vinsten:**		
	A. Vinbærme:		
	I. Med et totalt alkoholindhold på 7,9 % mas og derunder og et tørstofindhold på 25 vægtprocent og derover	fri (a)	—
	II. Andre varer	2,03 ERE pr. kg (totalt alkohol) (a)	—
	B. Rå vinsten	fri	—
23.06	**Produkter af vegetabilsk oprindelse, anvendelige til dyrefoder, ikke andetsteds tariferet:**		
	A. Agern, hestekastanjer og presserester fra frugter:		
	I. Presserester fra vindruer:		
	a) Med et totalt alkoholindhold på 4,3 % mas og derunder og et tørstofindhold på 40 vægtprocent og derover	fri (a)	fri
	b) Andre varer	2,03 ERE pr. kg alkohol (totalt alkohol (a)	—
	II. I andre tilfælde	fri	fri
	B. Andre varer	4	2

(a) Under visse forudsætninger skal der for bestemte varer foruden told opkræves en udligningsafgift.

BILAG VI

FASTE SATSER FOR INDHOLD AF TILSAT SUKKER OG AF NATURLIGT SUKKER I DRUESAFT

Position i den fælles toldtarif	Varebeskrivelse	Fastsatte satser for indhold af sukker	
		tilsat	naturligt
1	2	3	4
20.07	Frugt- og grønsagssafter (herunder druemost), ugærede, også tilsat sukker, men ikke tilsat alkohol:		
	A. Med en massefylde ved 15 °C på over 1,33:		
	I. Druesaft (herunder druemost):		
	b) Med en værdi pr. 100 kg netto på 22 ERE og derunder:		
	1. Med indhold af tilsat sukker på over 30 vægtprocent	49	15
	B. Med en massefylde ved 15 °C på 1,33 og derunder:		
	I. Druesaft (herunder druemost), æblesaft og pæresaft; blandinger af æblesaft og pæresaft:		
	b) Med en værdi pr. 100 kg netto på 18 ERE og derunder:		
	1. Druesaft (herunder druemost):		
	aa) Koncentreret:		
	11. Med indhold af tilsat sukker på over 30 vægtprocent	49	15
	bb) I andre tilfælde:		
	11. Med indhold af tilsat sukker på over 30 vægtprocent	49	15

BILAG VII

SAMMENLIGNINGSTABEL

Forordning nr. 24	Denne forordning
artikel 1	artikel 27
artikel 2	artikel 28, stk. 1, 2 og 3
artikel 3	artikel 5, stk. 1, 2 og 3
artikel 5	artikel 5, stk. 4
	artikel 28, stk. 4
artikel 6	artikel 66
artikel 7	artikel 67
artikel 8	artikel 68
Forordning (EØF) nr. 2506/75	
artikel 1	artikel 18, stk.1
artikel 2	artikel 18, stk. 2
artikel 3	artikel 18, stk. 3, 4 og 5
artikel 4	artikel 18, stk. 6
artikel 5	artikel 18, stk. 7 og 8
Forordning (EØF) nr. 816/70	
artikel 4a	artikel 6
artikel 5	artikel 7
artikel 5a	artikel 8
artikel 6	artikel 9
artikel 6a	artikel 10
artikel 6b	artikel 11
artikel 6c	artikel 12
artikel 6d	artikel 13
artikel 6e	artikel 14
artikel 7	artikel 15
artikel 8	artikel 16
artikel 9	artikel 17
artikel 9a	artikel 19
artikel 10 se forslag	artikel 20
artikel 10a	artikel 21
artikel 10b	artikel 22
artikel 11	artikel 23
artikel 12	artikel 24
artikel 13	artikel 25
artikel 14	artikel 26
artikel 15	artikel 29
artikel 16	artikel 30
artikel 17	artikel 31
artikel 18	artikel 32
artikel 19	artikel 33
artikel 20	artikel 34
artikel 21	artikel 35
artikel 22	artikel 36
artikel 22a	artikel 37
artikel 23	artikel 38
artikel 24	artikel 39
artikel 24a	artikel 40
artikel 24b	artikel 41
artikel 25	artikel 42
artikel 26	artikel 43
artikel 26a	artikel 44
artikel 26b	artikel 45
artikel 26c	artikel 46
artikel 26d	artikel 47
	artikel 48, stk. 1
	artikel 51, stk. 1

artikel 27	artikel 48
artikel 27, stk. 3a	artikel 48, stk. 4
artikel 27 stk, 4	artikel 48, stk. 5
artikel 27, stk. 5	artikel 48, stk. 6
artikel 27a	artikel 49
artikel 28	artikel 50
artikel 28, stk. 1a	artikel 50, stk. 2
artikel 28, stk. 2	artikel 50, stk. 3
artikel 28, stk. 3	artikel 50, stk. 4
artikel 28, stk. 4	artikel 50, stk. 5
artikel 28a	artikel 51
artikel 28b	artikel 52
artikel 29	artikel 53
artikel 30	artikel 54
artikel 31	artikel 55
artikel 32	artikel 56
artikel 33	artikel 57
artikel 33a	artikel 58
artikel 34	artikel 59
artikel 35	artikel 65
artikel 36	artikel 60
artikel 37	artikel 61
artikel 38	artikel 62
artikel 39	artikel 63
artikel 39a	artikel 64
artikel 42	artikel 69
bilag II, nr. 3a	bilag II, nr. 4
bilag II, nr. 4	bilag II, nr. 5
bilag II, nr. 5	bilag II, nr. 6
bilag II, nr. 6	bilag II, nr. 7
bilag II, nr. 7	bilag II, nr. 8
bilag II, nr. 8	bilag II, nr. 9
bilag II, nr. 9	bilag II, nr. 10
bilag II, nr. 10	bilag II, nr. 11
bilag II, nr. 11	bilag II, nr. 12
bilag II, nr. 12	bilag II, nr. 13
bilag II, nr. 13	bilag II, nr. 14
bilag II, nr. 14	bilag II, nr. 15
bilag II, nr. 15	bilag II, nr. 16
bilag II, nr. 16	bilag II, nr. 17
bilag II, nr. 17	bilag II, nr. 18
bilag II, nr. 18	bilag II, nr. 19
bilag IIa	bilag III
bilag III	bilag IV
bilag IV	bilag V
bilag V	bilag VI

Forordning (EØF) nr. 1678/77

artikel 6	artikel 61